

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας
Ἐτήσια Δραχ. ν.αί 30
Ἐξαμηνιαία " 15

Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ
Ἐτήσια Φράγκα 45
Ἐξαμηνιαία " 23

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΙΩΝ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΥΤΑ

Αἱ αἰτήσεις συνδρομῶν, μετὰ τοῦ τιμητάτος αὐτῶν, ἀποστέλλονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Αἰῶνος».

Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἑκάστον στίχον Δραχ. 50

Γραφεῖον τοῦ ΑΙΩΝΟΣ, ὁδὸς Σκουφίου ἀριθ. 3

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1887. - Δευτέρα.

Ἡ ἀληθὲς δημοσιονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἄγγλος νομικὸς κ. Κάρολος Τσέστον (Cheston), καταβάς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον βραχὺν διατρίψας παρ' ἡμῖν, ἐδημοσίευσεν ἄγγλιστί ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλὰς ἐν ἔτει 1887» πραγματείαν, ἐν ᾗ ποιεῖται εὐρημον μνείαν περὶ πολλῶν, ἀφορώντων εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν καὶ ἰδίως περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τε Τόπου καὶ τοῦ Κράτους. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ ἄλλα πλεονεκτήματα ὁφείλει εὐγνωμοσύνην τῷ εὐμενῶς κρίνοντι ξένῳ. Ὅσα γράφει περὶ τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἰδίως τοῦ τῆς Πελοποννήσου, περὶ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος, ἐπιχειρήσεων ὑψίστης κοινωνικῆς σημασίας, εἰσὶν ἀρίστα καὶ ὀφελιμώτατα. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παρελθώμεν, μὴ ἐπαινεθῶμεντες, ἀνακριθείας, ἀφορώσας εἰς τὰ δημοσιονομικὰ πράγματα ἡμῶν, εἰς ἃς ὁ ξένος συγγραφεὺς περιέπεσεν. Ἀληθῶς συνειργάσθη, ὡς βεβαίον, περὶ τούτων τῷ Πρωθυπουργῷ καὶ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Ἀλλ' ἡρέσθη εἰς μόνους τούτους. Καλῶς ὦν πίστεως, ἐνόμισεν, ὅτι πληροφορεῖται, διδόμεναι παρὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῶν ἀμείνων ὑπ' αὐτὸν Γραφείων, δὲν ἤθελον ἐνέχει δολιότητα ἢ ἐσκεμμένην εἰσήγησιν πρὸς ὑπερβαίνον φανταστικὸν τέλος. Ἀτυχῶς ἐσφαλὲν ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ, ἐντεῦθεν δὲ τὰ ἀβάσιμα καὶ πρὸς τὰ πράγματα ἀντικείμενα διδόμενα, ἅτινα ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ περιέλαβε. Καὶ ἀληθῶς ὁ ἀξιότιμος ξένος, ἀντὶ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐνεστώσαν κατάστασιν τῶν δημοσίων χρεῶν, τῶν φορολογικῶν βάρων καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Τόπου, ἐν γένει καὶ ἀπολύτως εἰς μακρότερον χρονικὰ διαστήματι, τούτων τῶν περὶ τὴν εἰσῆλθον τῶν τελευταίων δύο κυβερνήσεων, ὧν προέστησαν οἱ κκ. Τρικούπης καὶ Δηλιγιάννης, ἐκτίθησι δὲ κυρίως τὴν κατάστασιν τοῦ δημοσίου χρέους κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1886 πρῶσιν τοῦ ὑπουργίου Τρικούπης καὶ κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1886 πρῶσιν τοῦ ὑπουργίου Δηλιγιάννη, ὅπως συμπεράνῃ, ὅτι τὸ κακὸν ὅλον ὀφείλεται «εἰς τὴν πλημμελὴ διοίκησιν τῶν δύο τελευταίων ἐτών». Ἀλλὰ τοῦτο κυρίως ἐπεδιόκετο, ἢ ἐπιρρίψῃ μορφῇ καὶ κατάστασι κατ' ὀρισμένην διαχειρίσασθαι, ἢ ἐξαρτῆσαι δὲ ὑπὲρ ἐτέρας. Ὁ εὐμενὴς καὶ φιλελληνικῶν διαθέσεων ξένος ἐγένετο τὸ θυμὸν φιλοκερδῶν καὶ φανταστικῶν εἰσηγήσεων, ὑπερέτης δὲ σκοπῶν ἀλλοτρίων.

Ἀντὶ ν' ἀρξώμεθα τῆς ἀναλύσεως τοῦ ἔργου τοῦ κ. Τσέστον, ὀφείλομεν νὰ ἐρευνήσωμεν τὴν ὁδόν, ἐφ' ἣς ἐβάδισε γράφων. Οὕτω καταδειχθήσεται τὸ ἐλαττωματικὸν τῶν δοθεισῶν αὐτῷ πληροφοριῶν.

Ἐλαττωματικαὶ εἰσὶν αἱ περὶ τοῦ ποσῶν τῶν κυμαινόμενων χρεῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοιοῦτης διοικήσεως τοῦ ὑπουργίου Τρικούπης ἐν ἔτει 1885 διδόμεναι εἰδήσεις. Ἀπὸ ὁρθῶς ἐκθέτει ὁ κ. Τσέστον τὰς προκαταβολὰς ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 170,000,000, τὰ ληρθέντα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας, τὸ δάνειον τῶν 9,000,000 τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐντάκτων γραμματίων 4,000,000, ἀποτελοῦντα ἐν ὅλῳ τὸ ποσὸν 66,500,000, παραλείπει τὰ ἐξῆς ποσά:

α) Χρέη κεκλεισμένων χρήσεων, ἅτινα δὲν εἶχον περιληφθῇ ἐν τῷ συνταχθέντι ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπης καὶ ὁδοποιήσιν εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμῷ τοῦ 1885, ἀνερχόμενα εἰς δραχ.	1,419,860.
β) Χρέος πρὸς τὴν ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν ἀνεγνωρισμένον	800,000.
γ) Χρέος πρὸς τὴν γαλλικὴν ἀποστολὴν	130,800.
δ) Χρέος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Ὑπουργίου τῶν Ναυτικῶν	24,000.
ε) Ὁφειλόμενα εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῶν Santer καὶ Lemonier ἐν Παρισίοις δύο τεχνίτας	10,620.
ς) Εἰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας	3,688,547.
ζ) Ὁφειλόμενα εἰς τὴν Τραπεζὴν Ἡπειροθεσσαλικῆς δι' ἀνοικτοῦ λημῶν	880,000.
η) Ἐκ τῶν δαπανηθέντων εἰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους ξένων χρημάτων, ἅτινα εἶχον κατατεθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὅλον παρακαταθήκων, προκαταβολῶν κτλ.	969,392.
θ) Ἐντάλλαγμα πρὸς τὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν διὰ τὸν σιδηροδρόμον τῆς Πελοποννήσου	2,031,063.60
ι) Ἐκ τῶν ἐν τοῖς τελωνείοις εἰσπραξέων, τῶν ἐκκεχωρημένων διὰ τὰ χρεολύσια τῶν δανείων, εἰς γὰρ λαβῆναι	1,022,911.
ια) Εἰς τὸν ἀρχιναυπηγὸν, ὃν εἶχε μετὰκταλέσει ἐξ Ἑλλάδος, ὀφείλοντο	25,000.
Ἡτοι τὸ ὅλον μετὰ τῶν ἀνωτέρω τὰ κυμαινόμενα χρέη τοῦ Κράτους ἀνέρχοντο κατὰ τὸ τέλος Μαρτίου 1885 εἰς δραχ.	76,862,260.

Οὕτω ὁ κ. Τσέστον ἀνέγραψεν ἡσούνα τὰ τελευταῖον κυμαινόμενα χρέη τῆς παρελθούσης διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπης κατὰ δραχμὰς 10,362,260.

Ἐξετάσωμεν ἤδη ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀποψιν τὴν διαχεί-

ρισιν τῶν κυμαινόμενων χρεῶν ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη.

Οὗτος ἐπλήρωσεν ἀπέναντι τῶν προγενεστέρων τῆς διοικήσεως αὐτῶν τοιοῦτων χρεῶν:

α) Ἐκ τῆς προκαταβολῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς	2,000,000
β) Πρὸς τὸ Credit Lyonnais	2,000,000
γ) Ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιίας	6,488,067
δ) Διὰ χρέη κεκλεισμένων χρήσεων	1,491,860
ε) Πρὸς τὴν Ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν	800,000
ς) Εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀποστολὴν	130,800
ζ) Διὰ τὸ κατὰστημα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν	24,009
η) Πρὸς τοὺς Santer Lemonier	10,620
θ) Ὁφειλόμενα διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν	3,688,547
ι) Διὰ παρακαταθήκας κτλ.	969,392
ια) Τὰ τῆς Πιστωτικῆς	2,031,063
ιβ) Τὰ ληρθέντα ἐκ τῶν τελωνιακῶν εἰσπραξέων	1,022,911
ιγ) Πρὸς τὸν Ἑλληνα ἀρχιναυπηγὸν	25,000
Ἡτοι ἐν ὅλῳ δραχ.	20,682,260

Ἐδανείσθη δὲ ὑπὸ τὸν τύπον τῶν κυμαινόμενων χρεῶν ὁ κ. Δηλιγιάννης:

α) Ἐκ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ σιδηροδρόμου	910,000
β) Ἐκ τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Τραπεζῆς πρὸς μείωσιν τοῦ παρὰ ταύτῃ ἀνοικτοῦ λημῶν	1,000,000
γ) Παρὰ τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων	6,000,000
δ) Συνήψε προκαταβολὴν διὰ τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τὸν Μαυρογορδάτον ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου	875,000
Τὸ ὅλον ἐδανείσθη	8,785,000

Ταῦτα δὲ ἀφαιρούμενα ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω δραχ. 20,882,260 δεικνύουσιν, ὅτι ἡλαττώθησαν τὰ κυμαινόμενα χρέη ἐπὶ τῆς Ὑπουργείας τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη κατὰ 11,897,260 ἐπέστρεψε δὲ αὐτὴ καὶ εἰς τὸν ἀνοικτὸν λογαριασμὸν τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς δραχ. 880,000. Οὕτω δὲ ἐν ὅλῳ ἡλαττώθησαν τὰ χρέη ταῦτα κατὰ 12,777,260. Ἡτοι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπης δραχ. 76,862,260 ὑπελείφθησαν δραχ. 64,085,000 κυμαινόμενα χρέη.

Ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη ἠναγκάσθη, ἐνεκα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀποπληρωθέντων ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ μέχρι τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἔλαβε παρὰ μὲν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν καταστάσεων αὐτῆς, δραχ. 57,000,000, προσέτι παρὰ τῆς Ἑθνικῆς 2,000,000 καὶ παρὰ τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς 1,000,000, ἥτοι ἐν ὅλῳ 60,000,000. Ἐκ τούτων δὲ τῶν ἐξήλοντα ἐκτομεριῶν ἐδαπάνησεν ὑπὲρ τὰ συνήθη ἐξόδα τοῦ Στρατοῦ διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν κατὰ μὲν τὸ 1885 δραχ. 25,221,307.83, κατὰ δὲ τὸ 1886 δραχ. 13,291,279. Οὕτω ἐν ὅλῳ ἐκτάκτως διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν κατὰ τὰ δύο ἔτη ἐδαπανήθησαν δραχ. 38,512,587. Διότι εἰναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ κατὰ τὸ 1885 ἀνῆλθε διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1885 εἰς 53,884,287, ἀλλ' ἐκ τούτων δέον ν' ἀφαιρεθῶσι τὰ δαπανηθέντα διὰ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις κατὰ τὸ 1884 ἐν ὁμαλῇ ἐποχῇ, 28,662,879, διότι ταῦτα πάντως ἤθελον δαπανηθῇ καὶ ἄνευ τῆς ἐπιστρατείας. Ἐπίσης κατὰ τὸ 1886 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 30 Ἀπριλίου ἐδαπανήθησαν εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν δραχ. 18,343,880· ἀλλ' ἐκ τούτων δέον ν' ἀφαιρεθῶσιν ὅσα ἐξάπαντος ἤθελον δαπανηθῇ καὶ μὴ ὑπερβάλλουσιν ἐπιστρατείας κατ' ἀναλογίαν τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος τοῦ ἀμέσως προηγούμενου ἔτους, ἥτοι δραχ. 5,052,600· ὥστε χάριν τῆς ἐπιστρατείας ἐδαπανήθησαν τῷ 1886 μέχρι 30 Ἀπριλίου δραχ. 13,291,279. Οὕτω τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη ἐδαπάνησεν ἐκτάκτως διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν ἐν ὅλῳ, κατὰ τὰς δύο χρήσεις, δραχ. 38,512,527. Ἀλλ' ἀρῆς καὶ χρέη ἐνεκα τῆς ἐπιστρατείας περὶ τὰ 9,500,000 δραχμῶν, ἅτινα ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῆς διαδόχου Κυβερνήσεως. Οὕτω τὸ ὅλον τῶν ἐκτάκτων θυσίων τῆς ἐπιστρατείας συμποσοῦται εἰς δραχ. 48,000,000, δι' ὃν διετράφησαν πολλὰ δεκάδες χιλιάδων Ὀπλιτῶν, ἐπὶ ὅκτῳ μῆνας καὶ ἐγένοντο κολοσσαια προμήθειαι ὀπλισμοῦ καὶ ὕλικων τοῦ τε Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἐπεβάρυνε λοιπὸν τὸ Ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη διὰ δανείων τὸ Κράτος, ὡς ἐξῆς:

α) Διὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω κυμαινόμενων χρεῶν δραχ.	8,785,000
β) Ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας	60,000,000
γ) Ἐκ τοῦ πατριωτικοῦ δανείου	2,600,000
δ) Ἀρῆκεν ὀφειλόμενα ἐκ τῆς ἐπιστρατείας	9,500,000
Ἐν ὅλῳ δραχ.	80,885,000.

Ἡλάττωσε δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ προηγούμενου Ὑπουργείου κληροδοτηθέντα χρέη κατὰ δραχ. 12,777,260, ἥτοι ἐν ὅλῳ ἡβύησε τὰ χρέη τοῦ Κράτους κατὰ δραχ. 68,107,740. Ἐκ τούτων, ἀφαιρούμενων τῶν διὰ τὴν ἐπιστρατεῖαν δαπανηθέντων 48,000,000, ὑπολείπονται περὶ τὰ 20,000,000, ἅτινα εἰσὶ τὸ σύνθημα ἐτήσιον ἑλλειμμὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἢ ἑξ ἔτη. Δὲν εἰναι ἀκριβὲς ἐντεῦθεν τὸ ποσὸν τῶν κυμαινόμενων χρεῶν, οἷον ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τοῦ κ. Τσέστον, διότι τὰ ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας κατὰ

Ἀπριλίον τοῦ 1886 ὀφειλόμενα ἀνέρχοντο εἰς 60,000,000 καὶ οὐχὶ εἰς 86,500,000, εἰς ὅσον ἀνέβησαν αὐτὰ ἀκολούθως ὁ κ. Τρικούπης. Ἐπίσης τὰ 18,000,000 κέρματα παρέλαβεν ἀνέπαφα παρὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἐδαπάνησεν αὐτὰ ὁ κ. Τρικούπης. Ἐπίσης τὸ δάνειον τῶν 19,000,000 συνήφθη καὶ διεχειρίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπης, κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1886. Οὕτω ἐκ τούτων μὲν τῶν πόρων ἡβύησε τὰ δάνεια τοῦ Κράτους ἢ ἐνεστώσα Κυβερνήσεις κατὰ 64,000,000· κατόπιν δὲ διαρκείας τῆς χρήσεως ταύτης ἐξεποίησε προσέτι διάφορα ποσὰ Ὁμολογιῶν ἐκ τοῦ δανείου τῶν 170,000,000, μέχρις οὗ συνεπληρώθη τὸ ποσὸν 90,000 ὁμολογιῶν. Οὕτω ἐκ τοῦ ὅλου δανείου τῶν 170,000,000 ἐπραγματοποιήσας τὰ 100,000,000. Καταργήσας δὲ τὰς ὑπολοίπους Ὁμολογίας τοῦ δανείου τούτου, συνήψε κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον τὸ δάνειον τῶν 135,000,000, ἐξ οὗ εἶχον περισσεύσει τὰ τοκομερίδια τῶν δανείων διὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον. Ἐκτοτε συνήψε τὸ δάνειον τῶν 15,000,000 εἰς γραμματίαι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, χάριν τῶν ἐλλειμμάτων τῆς ἐξαμηνίας καὶ ζητεῖ ἤδη ἕτερον δάνειον 10 ἢ 15,000,000 διὰ τὸ τοκομερίδιον τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

Ἀλλ' ἀκολουθοῦντες τὴν μέθοδον τοῦ κ. Τσέστον καὶ καταδεικνύοντες τὰ χρέη, δι' ὃν ἐπιβάρυνε τὸ Κράτος διὰ τῆς μεγάλῃς ἐπιστρατείας ἐπὶ ἐν ἔτος ὁ κ. Δηλιγιάννης, κρίνομεν ἐπὶ ἀντικεινῶς νὰ ἐκθέσωμεν τὴν κατάστασιν τῶν χρεῶν τοῦ Κράτους, ἀφ' ἣς ἐπεκράτησεν ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῇ ἀπὸ τοῦ 1880, ἐν ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὴν προγενεστέραν καὶ τὴν σημερινὴν κατάστασιν αὐτῶν.

Αὐτὸς ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς ἀνέγραψεν ἐν τῷ ψηφισθέντι προϋπολογισμῷ τοῦ 1880 ἐν μέρει Α' ἔδα ἀριθ. 2 τοῦ δημοσίου χρέους πρὸς πληρωμὴν τόκων καὶ χρεωλύσεων δραχ. 12,952,070. Ὁ αὐτὸς ἀνέγραψεν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει καὶ διὰ τὰς αὐτὰς ἀνάγκας τῷ 1887 δραχ. 38,125,888. Οὕτως ἐν διαστήματι ἑξ ἢ ἑπτὰ ἐτών, ἡβύησαν τὰ ἐτήσια ἐκ χρεῶν βάρη τοῦ Κράτους κατὰ δραχ. 25,173,818· ταυτέστιν τὰ χρέη ὑπερετραπλασιάσθησαν. Ἐπίσης τὸ πραγματικὸν ὀφειλόμενον ὀλικὸν ποσὸν τοῦ δημοσίου χρέους, μέχρι μὲν τοῦ 1880 ἀνῆλθε, ὡς ὁρθῶς ὑπολογίζει ὁ κ. Τσέστον, εἰς δραχμὰς 135,322,750· ἐκτοτε δὲ προσετέθησαν ἐκ τοῦ δανείου τῶν 120,000,000 δραχ. 113,965,000· ἐκ τοῦ τῶν 170,000,000 δραχ. 100,000,000· τὸ δάνειον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 9,000,000· ἐκ τοῦ πατριωτικοῦ δανείου δραχ. 2,600,000· ἐκ τοῦ τελευταίου δανείου 135,000,000 καὶ τὸ ἐκ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τελευταῖον δάνειον δραχ. 15,000,000· ἥτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 375,565,000. Σαφῶς προκύπτει ἐντεῦθεν, ὅτι καὶ τὸ πραγματικὸν ποσὸν τοῦ δημοσίου χρέους σχεδὸν ἐτετραπλασιάσθη ἀπὸ τοῦ 1880 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἐν δὲ ἡ τελευταία μεγάλη ἐπιστράτεία, καθ' ἣν 80,000 περίπου ἀνδρῶν διετηρήθησαν ἐπὶ ὀκτῷ μῆνας ὑπὸ τὰ ὅπλα ἢ δὲ ναυτικῇ παρασκευῇ ἀνησχύνε τὴν γείτονα Δύναμιν, ἀπῆρθησεν ἐν ὅλῳ δαπάνην 50,000,000 δὲ ἔργιστα κατὰ λεπτομερῶς ἐξεθέσμεν ἀνωτέρω, βεβαίως ἢ ἐπιστράτεία, ἢ κληθεῖσα ὑπὸ τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ τῷ 1880, δὲν ἠδύναντο ν' ἀνακτήσῃ μείζονα δαπάνην. Ὡστε διὰ τὰς δύο ὁμοῦ ἐπιστρατείας ἐθυσίασε τὸ Κράτος περὶ τὰ 100,000,000. Ἐν λοιπὸν ἐκ τοῦ ποσῶν τῶν 375,000,000 χρεῶν, δι' ὃν ἐπιβάρυνθη τὸ Κράτος ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι σήμερον, ἀφαιρέσωμεν τὰ 100,000,000, τὰ δαπανηθέντα εἰς τὰς ἐπιστρατείας, ἰσοδυναμοῦντα δὲ πρὸς 150,000,000 ὁμαδικὰ, παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ ἕτερα 275,000,000 ἐδαπανήθησαν εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους ἀνάγκας.

Ἀλλ' εἰς ποίας ἄλλας ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος διετέθησαν 275,000,000 δραχ. ἐν διαστήματι ἑξ ἢ ἑπτὰ ἐτών; Ὁ κ. Τσέστον ἰσχυρίζεται ὅπως ἀνακριβῶς, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι βεβαρημένη ὑπὸ χρεῶν ἐνεκα τῶν χάριν τῆς πρώτης ἀναπτύξεως γενομένων θυσίων. Εἴθε νὰ ἦτο ἀληθὲς τὸ τοιοῦτον! Τὰ πράγματα ὅμως τοιαῦτα δὲν ἐπιμαρτυροῦσιν, ὡς τελεσθέντα. Εἰς δημόσια ἔργα διετέθη μόνον τὸ δάνειον τῆς ὁδοποιίας ἐξ 20,000,000 καὶ προέτι ἐπληρώθησαν αἱ πρὸς τοὺς σιδηροδρόμους χορηγίαι περὶ τὰ 10,000,000. Τὰ ὑπολοιπὰ χρέη ἐκ 200,000,000 ὁμαδικῶν, ἥτοι 130 ἕως 140,000,000 πραγματικῶν, ἐκάλυψαν τὰ διαρκῆ ἐλλείμματα τῶν τακτικῶν προϋπολογισμῶν τοῦ Κράτους. Τὰ ἐλλείμματα ταῦτα μόνον κατὰ τὰς τρεῖς χρήσεις τοῦ 1884, 1885 καὶ 1886 ἀνῆλθον εἰς 80,000,000 ἀκριβῶς. Ἐκτὸς τούτων ὅμως ὑπολείπονται καὶ τὰ ἐλλείμματα πέντε ἄλλων χρήσεων, τῶν τοῦ 1889, τοῦ 1881, τοῦ 1882, τοῦ 1883 ὡς καὶ τῆς τρεχούσης τοῦ 1887, ἅτινα ἀπερρόρησαν τὸ ἀπομεινῶν ποσὸν ἐκ τῶν δανείων. Καὶ τὰ ἐλλείμματα ταῦτα ἦσαν φυσικώτατον ἀποτέλεσμα τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς, ἣν ἐχώραζεν ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Τσέστον θαυμαζόμενος πολιτικός. Οὗτος ὑπέβαλε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1880, ἀρθροῦντα ἔσοδα μὲν 41,711,490 νέας δραχμὰς, ἐξόδα δὲ 47,013,800. Κατόπιν δὲ ἐν ἔτει 1882, ἀνέβησαν τὰ μὲν ἔσοδα εἰς δραχμὰς

73,113,760, τὰ δ' ἔξοδα εἰς δραχμὰς 72,072,008. Ἐν ἔτει 1884 ἀνύψωσε τὰ μὲν ἔσοδα εἰς δραχμ. 84,650,450 καὶ τὰ ἔξοδα εἰς 84,352,469. Καὶ τέλος διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887 ἀνεβίβασε τὰ ἔσοδα μὲν εἰς δρ. 94,656,907, τὰ ἔξοδα δὲ εἰς δραχ. 98,851,031. Τὰ ἄλλα εἶναι φοβερά. Πᾶσαι δὲ αὐταὶ αἱ θυσίαι ἐγένοντο, ὅπως πολλαπλασιασθῶσιν αἱ δημόσιαι θέσεις καὶ ἐνισχυθῇ τὸ εὐδαιμονοῦν ἐν τῇ διοικήσει κόμῃ.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ αὐξήσις τῶν ἐξόδων προκύπτει τὴν αὐξάνει τῶν φόρων. Ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς ὑπερέργους αὐξήσεις τῶν φόρων καὶ τὰς ἐφευρέσεις νέων φορολογιῶν καὶ μονοπωλίων, τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπαρκαλοποιούντο ἀνελλιπῶς σχεδόν, τὰ δ' ἔσοδα πολλὰ ἀπείχοντο ἀπὸ καλῶς τὰς πρωτακούστους αὐξήσεις τῶν δαπανῶν. Τοῦτου δ' ἕνεκα τὰ ἐλλείμματα ἦσαν ἀνάλογα τῶν γενομένων αὐξήσεων τῶν ἐξόδων. Καὶ τὰ μὲν ἐλλείμματα τοῦ 1880 καὶ 1881 συνανέμιχθησαν εἰς τὸ ἕνα καὶ τῆς ἐπιστρατείας ἔλλειμμα τοῦ 1880, ὅπερ ὑπερέβη τὰ 61,000,000, τὸ δὲ ἔλλειμμα τῆς τακτικῆς χρήσεως τοῦ 1882 ἀνῆλθεν ἐπακριβῶς εἰς 5,244,833. ἤθελε δὲ ὑπερβῇ τοῦτο τὰ 10,000,000, ἐὰν κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνῳ μὴ ἐπαρκαλοῦντο ἔκτακτα ἔσοδα ἐκ μὲν τῆς νομισματοποιίας 2,320,000, ἐκ δὲ τῆς ἐκπονήσεως ὑλικοῦ τοῦ πολέμου ἕτερα τρία περίπου ἑκατομμύρια. Ἡ χρῆσις τοῦ 1883 κατέληξεν εἰς τὸ πρωτοφανές ἔως τότε ἔλλειμμα τακτικῆς χρήσεως εἰς 9,258,310. Τῷ δὲ 1884 ἀνεβίβασθη τὸ ἔλλειμμα εἰς τὸ ὄντως καταπληκτικὸν ποσὸν τῶν 30,602,146, καθ' ὅσον ἐκ δαπανηθέντων 91,346,783 εἰσπράχθησαν ἔσοδα μόνον 60,744,637. Καὶ τὰ ἐλλείμματα τέλος τοῦ 1885 καὶ τοῦ 1886 περιστρέφονται, καθ' ἃ ἀναφέρει καὶ ὁ κ. Τσέστων, περὶ τὰ 25,000,000, δι' ἐκαστὴν χρῆσιν, ἥτοι ἐν ὅλῳ εἰς 50,000,000 ὑπολείπεται τέλος τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1887, ὅπερ μεθ' ὅλας τὰς καταβληθείσας προσπάθειάς θέλει περισταφῇ θετικῶς μετὰ 15 ἑκατομμυρίων καὶ 20 ἑκατομμυρίων. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἀσχυλεῖται ὁ εἰς ὅλα ταῦτα αὐτοπροσώπως ὑπεύθυνος Πρωθυπουργὸς νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ἔλλειμμα τῆς τρεχούσης χρήσεως, παρκαλείπων αὐτοβούλως τὰς διὰ τὸν Στρατὸν δαπάνας, ὅς ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ, ἀναβάλλων τὰς ἐκτακτικὰς πληρωμαῖς, συνάπτων δάνεια ἐξωτερικὰ εἰς χρυσόν, ὅπως ἀπορρίψῃ τὴν πληρωμὴν τῆς διαφοράς τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ τὴν προμήθειαν τοῦ χρυσοῦ τῶν τοκομεριδιωτικῶν ἐκδόσεων παντοιοτρόπως ἢ μᾶλλον ἀγρίως τὰς εἰσπράξεις. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα, ὅντα μᾶλλον εἰκονικὰ παρήκτασις, πολλὰ ἀπέχονται τῆς τακτικῆς διαρρυθμίσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ Κράτους. Διότι τακτικὸς προϋπολογισμὸς, τακτικὸν ἰσοζύγιον ἢ ἔλλειμμα, καὶ τακτικὴ φορολογία, εἰσὶ τὰ συνήθως ἀνέκτους καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν ὑποκείμενα ὑπὸ λαοῦ τινός, οὐχὶ δὲ τὰ βελτιστέα καὶ πρὸς κοινὴν ἐξυμνοῦμενα ἢ τὰ εἰκονικὰ ἀποκαυπόμενα.

Ἀπὸ τοῦ 1880 λοιπόν καὶ ἐντεύθεν τὰ μὲν ἐλλείμματα τῶν τακτικῶν προϋπολογισμῶν ἀνῆλθον περὶ τὰ 130,000,000 πραγματικά, εἰς δὲ τὰς δύο ἐπιστρατείας ἐδαπανήθησαν ἕτερα 100,000,000, διὰ τοῦτο τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τοῦ δημοσίου χρέους ἤλξεσε κατὰ 250,000,000 περίπου. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ὁθωνοῦ καὶ ἐντεύθεν, ἥτοι ἐπὶ τῆς παρουσίας Βασιλεῖας, ἐπεκράτησεν ἀέριστε ἀνωμαλία περὶ τὴν οικονομικὴν διοίκησιν· διότι ἀπὸ τοῦ 1862 μέχρι τοῦ 1880 ἐδανείσθη τὸ Κράτος 150,000,000 περίπου· ἀλλ' ἐν ἑξ' αὐτῶν ἀφοριζόμενον τὸ διὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ 1877 δάνειον τῶν 60,000,000 καὶ ὅσα κατὰ καιροὺς ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν Κρήτην, ἴσως ἕτερα 60,000,000, εὐρίσκουμεν, ὅτι ἐλάχιστα ἦσαν τὰ ἐτήσια ἐλλείμματα τῶν τακτικῶν προϋπολογισμῶν καὶ οὐδεμία διαχείρισις δύναται οὔτε κἂν νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰς τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ ἀφοῦ αἱ μὲν προγενέστεραι ἀφῆκαν ἐλλείμματα εἰς ἑνὸς μέχρι δύο καὶ τριῶν ἑκατομμυρίων, τοῦτο δὲ ἀνὰ εἰκοσικαὶ τριῶντα ἑκατομμύρια. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐκτελεσθῶσι καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν ἐλλείμματος τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἐλλείμματος τῶν ἀντιπροσώπων, ἅτινα συνιστᾶμεν εἰς τὸ τρίτον ἢ τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ ἀνυσχουσίαι πάντας, ἐμνηστεύθη ὁ δρᾶστης Πρωθυπουργὸς διαφόρους μεθόδους, φόρους ἐπαχθεῖς, μονοπωλίας, νόμους δακοντεῖους περὶ εἰσπράξεως καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' εἰς οὐδὲν ὠφέλησαν πάντα ταῦτα ἀπέναντι τῆς πραγματικῆς ἀπορίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Τσέστων, συμφωνῶν καθ' ὅλα τῷ νῦν Πρωθυπουργῷ, ὑποστηρίζει προσέτι, ὅτι ἡ φορολογία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι λίαν μετρία, καὶ εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ προβαίνει εἰς τὴν ἔρευναν τῆς κατὰ κεφαλὴν ἀναλογίας τοῦ φορολογικοῦ βάρους ἐν Ἑλλάδι. Ἀν καὶ ἡ βᾶσις τῆς ἐκτιμῆσεως εἶναι ἐντελὲς ἐσφαλμένη, διότι τὸ βᾶρος τῶν φόρων ἐκτιμᾶται ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς φορολογουμένας προσόδους καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κεφαλῶν τῶν κατοίκων τοῦ ποιοῦ τινός, διότι π.χ. ὁ ὅλος πλοῦτος τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, διακρούμενος διὰ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ, ἐνδέχεται νὰ ἐξαχθῇ πηλίκον τριπλάσιον ἢ πολλαπλάσιον τοῦ ἐν Ἑλλάδι, οὐχ ἥττον ἡμεῖς παρακολουθοῦμεν τὸν κ. Τσέστων καὶ εἰς τὸν ὑπολογισμὸν αὐτοῦ τοῦτον.

Τὸ ὅλον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς 88,000,000 λίρων διακρίνεται, διὰ τὸν πληθυσμὸν ἐκ 37,000,000, διδὲν πηλίκον, ἥτοι φόρον κατὰ κεφαλὴν, 59 1/2 φράγκων. Ἐν Ἑλλάδι ὁ πληθυσμὸς, ἀμφιβάλλομεν, ἐὰν ὑπερβαίῃ τὰ δύο ἑκατομμύρια καὶ ἐν τούτοις ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 94,000,000, ἥτοι νὰ φορολογηθῇ 47 φράγκα κατὰ κεφαλὴν. Ἀλλ' ἀγνοεῖ τάχα ὁ κ.

Τσέστων, ὅτι ὁ ἀγγλικὸς λαὸς εἶναι ὁ πλουσιώτερος τῆς ὑψηλοῦ, καὶ ἐν τούτοις ὁ δυστυχὴς ἑλληνικὸς πληθυσμὸς αὐτὸν μόνον κατὰ τὴν φορολογίαν ὑπὸ τὴν κατὰ κεφαλὴν σύγκρισιν· ἐνῷ οἱ πλεῖστοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἔρχονται ὡς πρὸς τοῦτο μετὰ τὸν Ἑλληνικόν. Διὰ τὴν μὴ φέρῃ τὴν σύγκρισιν πρὸς τοὺς ὁμοίους καὶ τῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως καὶ εὐπορίας λαούς, ὡς λ. χ. πρὸς τὴν Ρουμανίαν, ἥτις ἴσως εἶναι καὶ εὐπορώτερά τῆς Ἑλλάδος· Ἡ Ρουμανία ἀριθμεῖ 5,500,000 κατοίκους, ἔχει δὲ προϋπολογισμὸν διὰ τὸ 1886 εἰς 130,000,000. Οὕτω ἀναλογεῖ ἐκεῖ ἐπὶ ἐκαστοῦ πολίτου φορολογία εἰς 24 φράγκων, ἥτοι τὸ ἡμισυ ἀκριβῶς τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἀναλογούντος ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ἡ δυσαναλογία αὕτη προκύπτει ἐκ μᾶλλον ἐκπληκτικῶν, ἐὰν ἀφαιρεθῶσιν ἐκ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος 11,000,000 περίπου ὡς προερχόμενα ἐξ ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Ρουμανίας ὡσαύτως 33,000,000.

Ἐὰν ὁ κ. Τσέστων ὑπελόγιζε τὰς πραγματικὰς προσόδους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐποιεῖτο τὴν σύγκρισιν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ ταύτῃ βᾶσει, ἤθελε καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅπως ὁμολογῆσθαι, ὅτι ἴσως οὐδεὶς ἄλλος λαὸς τῆς ὑψηλοῦ φορολογεῖται βαρύτερον τοῦ ἑλληνικοῦ. Καὶ ἐὰν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς τοῦ λαοῦ, ἤθελεν ὁμολογήσει, ὅτι οὐδεὶς ἄλλος λαὸς εἶναι μᾶλλον τοῦ ἑλληνικοῦ ἡμελόμενος ὑπὸ τὴν κυβερνητικὴν ἐποψίν· διότι ὁ προϋπολογισμὸς διατίθεται, ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, μᾶλλον ὑπὲρ τῶν ἀτόμων ἢ ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπαχθεστάτη αὕτη φορολογία εἶναι ἔργον τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ· διότι μέχρι τοῦ 1880 ἡ ἀναλογία τῆς ἀνὰ κεφαλὴν φορολογίας ἦτο ὡς 42,000,000 πρὸς 1,700,000, ἥτοι 25 ὡς ἑγγιστα δραχμὰς κατὰ κεφαλὴν. Ἦνα δὲ κατανοηθῶσι κρείσσον αἱ συντελεσθεῖσαι πρωτακούστοι ἐν τῇ δημοσιονομικῇ τῶν ἐθνῶν ἱστορίᾳ αὐξήσεις τῶν φόρων ἐν τοσούτῳ βραχείῳ χρόνῳ. Ἐκεῖ ἀπλουστερῶς σύγκρισις τῶν προϋπολογισμῶν. Ἐν ἔτει 1880 προϋπολογισθῆσαν ἔσοδα εἰς ἀμέσων φόρων δρ. 11,829,000, τῷ 1884 ἀνεβίβασθησαν εἰς 16,825,000, τῷ δὲ 1887 ἔφθασαν εἰς 19,858,000. Οἱ ἔμμεσοι φόροι ὑπελογισθῆσαν τῷ 1880 εἰς 23,050,500, τῷ 1884 ἀνεβίβασθησαν εἰς 50,310,000 καὶ τῷ 1887 ἀνεγράφησαν 47,777,500. Ἐκ Καταστημάτων καὶ Νομημάτων ὑπελογισθῆσαν τῷ 1880 δρ. 2,659,257, τῷ 1884 δρ. 6,092,447 καὶ τῷ 1887 δρ. 7,764,093. Οἱ ἀριθμοὶ λαλοῦσιν ἄφ' ἑαυτῶν.

Ἀλλ' ὁ κ. Τσέστων δὲν ἀρκεῖται νὰ θαυμάζῃ μόνον τὸν Ὑπουργόν, τὸν διαπραχάντα τὰ μοναδικὰ ταῦτα κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐντὸς 33 ἢ 34 ἐτῶν. Ἐρρῶντις προσέτι νὰ καταδείξῃ τὴν ἀνελευθέρειαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις, ὡς λέγει, οὐδόλως ἐξέπληρωσε τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ 12,000,000. Ὁρῶμεν νὰ ἐρευνήσωμεν διὰ βραχέων καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀληθές, ὅτι ὁ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ὑποβλήθη διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1885 προϋπολογισμὸς, ὁ μὴ ψηφισθείς, περιεῖχεν ἔσοδα 85,252,833, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὑποβλήθη εἰς ψηφισθείς 85,497,005. Τὸ ὅλκον ποσὸν τῶν προϋπολογισμῶν τούτων εἶναι ὁμοῖον καὶ διὰ τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις διὰ τοὺς μὴ ἐγκύπτοντας ἐμδριθέστερον εἰς τὰ πράγματα. Ἐὰν τις ὁμῶς κοπιᾷ ἐπ' ὀλίγον καὶ ἐρευνῇ ἐπιμελέστερον, ἐγκύπτων εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, ἀνεύρισται, ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα τῆς γενικῆς ὑπηρεσίας ἡλαττώθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀπὸ δραχ. 44,722,939 εἰς δραχμὰς 39,686,217, ἥτοι κατὰ δραχ. 5,036,722, τὰ δὲ ἔσοδα τῆς διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας ἀπὸ δραχ. 6,917,481 εἰς δραχ. 5,640,680, ἥτοι κατὰ 1,276,801, καὶ διὰφοροὶ ἄλλαι πληρωμαὶ κατὰ πεντακοσίας περίπου χιλιάδας. Οὕτω τὸ ὅλον τῶν ἐλαττώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1885 συνεπρόσθη εἰς ἑπτὰ ὡς ἑγγιστα ἑκατομμύρια. Ἀλλὰ πᾶσα αὕτη ἡ σπουδαία ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων ἀπερριφθῇ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν δανείων· καθόσον ὁ μὲν κ. Τρικούπης εἶχεν ἀναγράψῃ διὰ τὸ δημοσίον χρέος μόνον 27,722,995, ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἡναγκάσθη ν' ἀναγράψῃ τὰ πραγματικὰ ὀφειλόμενα καὶ πληρωτέα 34,244,426, ἥτοι ἐπὶ πλέον ἑπτὰ ὡς ἑγγιστα ἑκατομμύρια· καθόσον ὁ κ. Τρικούπης συνειθίζει νὰ καταπεύγῃ εἰς ἀναπληρωτικὰς πιστώσεις, δι' ὧν εἶχον φθάσει τὰ ἔσοδα τοῦ 1884 εἰς 105,000,000. Οὕτω τὰ ἀληθῆς ὀφειλόμενα ἐκάλυψαν τὰς ἐξ ἑπτὰ ἑκατομμυρίων ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη πραγματωθείσας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ οικονομίας.

Ἀλλ' ὅπερ ἐπίσης σπουδαῖον, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1885 ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη κατὰ Ἰούνιον ἢ Ἰουλίον τοῦ 1885, τούτεστι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἐνῷ ἔως τότε εἶχον ἐκτελεσθῇ αἱ δαπάναι κατὰ τὴν τέως τάξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οὕτω δὲ αἱ ἐξ ἑπτὰ ἑκατομμυρίων ἐλαττώσεις ἀφῶρων εἰς τὸ ὑπολειπόμενον ἡμῖς τοῦ ἔτους. Ἐὰν λοιπὸν συνέτασεν ὁ κ. Δηλιγιάννης τὸν προϋπολογισμὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους τούτου, βεβαίως αἱ οικονομίαι ἤθελον ἀνέλθῃ εἰς τὸ διπλάσιον, ἥτοι περὶ τὰ 14,000,000. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν ἥδη τὸν κ. Τσέστων, ἐὰν πείθεται, ὅτι ἐπαρκαλοποιήσεν ὁ κ. Δηλιγιάννης τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων κατὰ 12,000,000 ἢ ὅχι;

Ἐκ πάντων τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων συνάγομεν, ὅτι ἐν διαστήματι ἑπταετίας ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατήσασα διοίκησις παρήγαγεν οὐχὶ εὐάρεστα οικονομικὰ ἀποτελέσματα. Ὡς πρὸς μὲν τὰ κυμαινόμενα χρέη ἐπεκρά-

τησε μεγίστη ἀνωμαλία· διότι ταῦτα ἦσαν τὸ προχειρότερον μέσον τῆς πληρώσεως ἀπροσέττων ἀναγκῶν, τὸ δὲ τακτικὸν δημόσιον χρέος ἠλξῆσεν κατὰ 375,000,000, ἥτοι ἔφθασεν ὑπὲρ τὰ 500,000,000 ἀπὸ 135 ἑκατομμυρίων, εἰς ἃ συνεποσούτο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1880. Ἀρα ἐτετραπλασιάσθη τὸ χρέος, αἱ δ' ἐν τῷ μεταξύ κληθεῖσαι δύο ἐπιστρατεῖαι, ἡ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, συνέβαλον εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ χρέους μόνον καθ' 100,000,000 πραγματικά. Τὰ ἐλλείμματα τῶν τακτικῶν προϋπολογισμῶν κατὰ τὴν ἐπεκτατικὴν ταύτην συνεπρόσθησαν μέχρι 130,000,000 πραγματικῶν. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ἀπὸ 41,000,000 ἐξῆκετο εἰς 95,000,000, τὸ δὲ φορολογικὸν βᾶρος τοῦ λαοῦ, αὐξήσαν καταπληκτικῶς, ὡς ἴσως παρ' οὐδενὶ ἐτέρῳ λαῷ, οὐδόλως ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν μέχρι τούδε πείραν ὁλοκλήρου πενταετίας. Ἐὰν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπεκράτει κόμῃ, ὅπερ ἐντὸς πενταετοῦς περιόδου, ὡς διακρούσι συνήθως ἐκεῖ τὰ Ὑπουργεῖα, τὸν μὲν προϋπολογισμὸν ἀπὸ 88,000,000 λίρων ἤθελον ἀναδιβάσει εἰς 200,000,000 λίρων, ἤθελε δ' αὐξήσει τοὺς φόρους κατὰ μυριάδας τρόπους εἰς τὸ διπλάσιον, τὰ δὲ χρέη ἀπὸ 800 ἑκατομ. λίρων εἰς 3,000,000,000 λίρας, καὶ προέκυπτον σταθερὰ ἐλλείμματα, ἰσούμενα πρὸς τὸ τέταρτον ἢ καὶ τὸ τρίτον τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ, πάντα δὲ ταῦτα ἐγένοντο τὸ πλεῖστον χάριν κομματικῆς ἐπιρρώσεως, πῶς ἤθελον χαρακτηρίσει οἱ αὐστηροὶ Ἀγγλοὶ τὸ κόμῃ τοῦτο; Ἀλλ' ὁ κ. Τσέστων ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπεδοκίμασε πάντα ταῦτα διὰ τῶν τελευταίων γενικῶν καὶ κατόπιν μερικῶν ἐκλογῶν. Τοῦτο εἶναι πικροτάτη εἰρωνεία πρὸς ἀτυχῆ Λαόν. Ἀλλὰ δὲν εἰσερχόμεθα ἐνταῦθα εἰς τὴν ἔρευναν τῶν αἰτίων περὶ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν Ἑλλάδι κακῇ μοίρᾳ ἐκτυλισσομένων πολιτικῶν γεγονότων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Περὶ τῆς ἀληθοῦς θέσεως τοῦ ὑπὸ τὸν Ἀρειὸν Πάγον ἀρχαίου ναοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

[Συνέχεια. Ἰδε φύλλον «Αἰῶνος» 5,113.]

Περὶ τοῦ λεγομένου δὲ Σταυροῦ ἐν τῷ βράχῳ τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι τὸ λάξευμα τοῦτο οὐδόλως παριστᾷ Σταυρόν, ἀλλὰ κατὰ ἐξυμνοῦμεν τὸ λάξευμα τοῦτο ὁμοιάζει πως μὲ Σταυρόν, ἀλλὰς ἂν ἀρχικῶς ἤθελον νὰ λάξευσαι Σταυρὸν ἢ ἐγκάριστος τοῦ Σταυροῦ τούτου κεραία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λάξευθῃ τοσοῦτον ἀκανόνιστος καὶ δυσανάριστος πρὸς τὴν ἐτέραν κάθετον τοῦ σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Δὲν λέγομεν δὲ τοῦτο Κύριε Ζησίῳ, ὅτι τὸ λάξευμα τοῦτο δὲν εἶναι Σταυρὸς διότι αἱ εἰρηκεῖς, ὅτι εἶναι Σταυρὸς, ὅπως αἱ λέγετε μικρὸν τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Διονυσίου μόνον καὶ μόνον διότι ἡμεῖς εἵπομεν, ὅτι ἦτο μέγας, ἀλλὰ διότι τοιαύτη ἀπὸ πολλοῦ ἦτο καὶ εἶναι ἡ ἐντύπωσις ἡμῶν καὶ πεποιθήσις.

Ὁ κ. Ζησίῳ γράφει ὅτι ἡμεῖς τίθεμεν τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀπὸ τὸ σπήλαιον τῶν Σεμνῶν Θεῶν. Δὲν εἶναι ἀληθές.

Τὸ σπήλαιον τῶν Σεμνῶν Θεῶν κατὰ τοὺς ἀρχαιο-λογεῦντας, [Περὶ γ. Ἀθηνῶν σ. 112. Curtius Atlas von Athen Bl. III.] εἶναι εἰς τὴν NOTION πλευρὰν τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου, ἐνῷ ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου εἶναι εἰς τὴν ἀντίθετον, εἰς τὴν BOPEION πλευρὰν τοῦτοῦ «ὀπίσω εἰς τὸ βάσιον μέρος,» λέγει ὁ Πιττάκης ὙΠΑΡΧΟΥΣΙΝ τὰ εἰρηκεῖα ναοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὸν ἅγιον «Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην,» καὶ κατὰ λέξιν «du côté du NORD en bas de la colline EXISTENT les traces d'une église dédiée à saint Denys l'Areopagite.» [Πιττάκης, l'ancienne Athènes 1835. σ. 443. 444.] κατ' ἀκολουθίαν, ἡ δὲ ἐνοήσασθε ποῦ λέγω, ὅτι ἦν ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἡ ἀγνοεῖτε ποῦ ἦν τὸ σπήλαιον τοῦτο τῶν Σεμνῶν Θεῶν.

Ὅπως ποτ' ἂν ἡ τὸ παῖγμα δὲν εἶναι εὐχάριστον.

Ἐκ παντὸς δὲ τρόπου προσπαθὼν ὁ κ. Ζησίῳ νὰ ἐκτοπίσῃ τὸν ἅγιον Διονύσιον ἀπὸ τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ θέσεως, λέγει ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἁγίου ἔκειτο παρὰ τὸν Ἀρειὸν Πάγον, πιθανόν ὁμῶς νὰ ἦν, λέγει, καὶ ἰδρυμένος ὅπου σήμερον ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος. Ὁχι, φίλτατε κ. Ζησίῳ. Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἦν ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἦν ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου.

Διὰ αὐτὴν ἡ ἐπιμονὴ νὰ ἐκτοπίσῃ τὸν πολιούχον ἅγιον ἐκ τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ θέσεως;

Διὰ τὴν αὐτὴν νὰ καταβιβάσῃ καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου, δὲν ἀναβιβάζει ὀλίγον ἐκεῖ ἔνθα τὰ νῦν εἰρηκεῖα, καὶ ἔνθα ὡς βλέπετε πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι ἦν ὁ ναὸς Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου;

Διότι, λέγει ὁ κ. Ζησίῳ, ὁ Spon ἀναφέρει ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεσῆος ὑπάρχει Ἐκκλησία ἡρειπωμένη τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐπειδὴ δὲ Ἀρειὸν Πάγον καλεῖ τὴν Πύκνα, ὁ δὲ ἅγιος Ἀθανάσιος, λέγει ὁ κ. Ζησίῳ, καίτοι ὅπως δὴ ποτε ἐν τῷ μέσῳ τῆς Πυκνῆς καὶ τοῦ Θεσῆου, ἐνῷ τὰ εἰρηκεῖα, ἅτινα ἡμεῖς λέγομεν ὅτι εἶναι ναοῦ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, κατὰ τὸν κ. Ζησίῳ σφόδρα ἀφίστανται τῆς μετὰ τὴν Πυκνῆς καὶ Θεσῆου εὐθείας, διὰ τοῦτο ὁ κ. Ζησίῳ συμπεραίνει ὅτι ὁ νῦν ναῖσκος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἦν ὁ ἀρχαῖος ναὸς Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Εἰς ταῦτα δεχόμενοι ὅτι ὁ Spon Ἀρειὸν Πάγον, ὅ-

ἀριθμ. 20 τοῦ τοπογραφικοῦ αὐτοῦ πίνακος, καλεῖ τὴν Πύκνα ἀπαντῶμεν τὰ ἑξῆς:

α) Ἐκ τοῦ τοπογραφικοῦ πίνακος τοῦ Spon βεβαιῶς οὐδένα αὐστηρὸν προσδιορισμὸν τῶν θέσεων δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν, διότι γινώσκωμεν πόσον ἀφελῶς ἔγνω- γραφεῖ καὶ τοποθετεῖ τὰς διαφόρους θέσεις, καὶ πόσον ἀφελῶς ἐν γένει περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν θέσεων ἐκ- φράζεται οὐχ ἤττον.

β) Ὁ Spon δὲν λέγει ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου [δηλ. τῆς Πυκνῆς] καὶ τοῦ Θησαίου ὑπῆρχεν ἡ ἡρειπω- μένη Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, ἀλλὰ μεταξὺ τούτων «entre l'Aréopage et le temple de Theseé il y a une église ruinée de S. Denys Aréopagite» [Spon. Τόμ. II. 6. 200.] καὶ πραγματικῶς, χωρὶς νὰ ἀναμέ- νωμεν, ὡς εἴπομεν, παρὰ τοῦ Spon αὐστηρὸν Γεωγραφι- κὸν προσδιορισμὸν τῶν θέσεων, ἡ περιοχὴ τοῦ Ἀρείου πάγου κεῖται ὅπως δῆποτε μεταξὺ τῆς Πυκνῆς καὶ τοῦ Θησαίου.

γ) Ἄλλ' ὁ Spon, γράφων ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἀρείου Πάγου (δηλ. τῆς Πυκνῆς) καὶ τοῦ Θησαίου κεῖται ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων καταφαί- νεται οὐδόλως εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν αὐστηρὰν φυσικὴν θέ- σιν τῶν ἀνωτέρω τοποθεσιῶν, ἀλλὰ τὸν τοπογραφικὸν αὐτοῦ πίνακα, ἐν ᾧ ὑπ' ἀριθμ. 20 παρίστανται τὴν Πύκνα, ὑπ' ἀριθμ. 22 τὸ Θησαίον, καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον, μεταξὺ Πυκνῆς καὶ Θησαίου ὑπ' ἀριθμ. 21 τίθηται τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

δ) Ὁ Spon, μεταξὺ Πυκνῆς καὶ Θησαίου ἐν μὲν τῇ κειμένῳ αὐτοῦ (τόμ. II. σελ. 200) δὲν ἀναφέρει ναῖσκον κατεστραμμένον, ἀλλ' «Ἐκκλησίαν» κατεστραμμένην, ἐν δὲ τῇ τοπογραφικῇ αὐτοῦ πινακῇ, ὑπ' ἀριθμ. 21 ὁαύ- τως δὲν σημειοῖ ἀπλῶς ναῖσκον κατεστραμμένον, ἀλλὰ σημειοῖ αὐτικόν, Ἐκκλησίαν καὶ φρέγγ τοῦ ἁγίου Διονυ- σίου.

Τοιούτων δὲ οἰκοδομημάτων ἔχνη φαίνονται πού ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ναίσκῳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου;

Ὅχι μόνον δὲν φαίνονται, ἀλλ' οὐδὲ παρὰδοσις τις ὑπὸ τινος μέχρι τοῦδε ἡκούσθη, ὅτι ἐκεῖ ἦν ποτε ὁ Μη- τροπολιτικὸς οἶκος καὶ ἡ Μητρόπολις τῶν ἀρχαίων Χριστιανικῶν Ἀθηνῶν. Ἐνθ' ἐν τῇ ΒΑ ἄκρᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου μέχρι τοῦ 1780 κατὰ τὸν Fanelli ἐσώζοντο τὰ εἰρηπια τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ οἴκου. (Fanelli Atene Attica. Πιτάκης I' ancienne Athènes s. σελ. 444).

Ἐπειτα ἐν πόσιν μικροσκοπικὸν ἐξωκλήσιον, ὡς δι- σχυρίζεται ὁ κ. Ζησιού ἡτο ποτε δυνατόν, εἰς ὅσον πενι- χρότητος καὶ ἂν εἶχον καταντήσαι αἱ Ἀθῆναι, νὰ ἦτο καὶ Μητρόπολις αὐτῶν; Ἰχνη δὲ μεγαλειτέρου ἐκεῖσε ναοῦ οὐδόλως φαίνονται.

Ἄλλως, ἐν ᾗδη οἰκοδομημένον τὸ ναίδιον τοῦτο τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μόλις εἶναι ὁρατόν, θὰ προβάλλει τὴν προσοχὴν τοῦ Spon ὅτε ἦτο ὅλως ἡρειπωμένον καὶ ὅλως ἄσημον; βεβαιῶς ὄχι.

Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Σταυροῦ «οὐδὲν ἀ- πολύτως» ἔχουν χριστιανικὸν ναοῦ ἢ ἄλλου τινος με-σαιωνικοῦ χριστιανικοῦ οἰκοδομήματος καταφαίνεται.

Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι ἐνθ', ὁ κ. Ζησιού τοσοῦτον αὐθεντικῶς περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀποφαί- νεται ὅτι «AN ΓΗΠΡΕΕΝ» ποτε τοιοῦτος, οὗτος ἦν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ τοῦ Σταυροῦ, ἀμέσως μετὰ δύο στί- χους, μεταβάλλων γνώμην, λέγει, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος, νὰ εἰς πιθανὸς νὰ ἦν ἰδρυμένος καὶ ἐκεῖ ἐνθα νῦν ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Ὁ κ. Ζησιού μ' ἐρωτᾷ πρὸς τοῦτο, «ἀφροῦ καὶ σή- μερον, λέγει, γίνονται ἱερούργια» ἐν ἡρειπωμένοις ναοῖς, τί μ' ἐμπόδισε νὰ δεχθῶ, ὅτι καὶ οἱ κατακτηταὶ ἐν μέσῳ τῶν εἰρηπια τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐτέλεσαν τὴν ἐαυτῶν δοξολογίαν; Ἀπλούστατα μὲ ἐμπόδισαν δύο πληροφορίαι. ἡ τοῦ Σουρμελῆ καὶ ἡ τοῦ ἐπιμέτρου τῆς συγγραφῆς τοῦ κ. Σταματιάδου, ἐν αἷς ρητῶς λέγεται, ὅτι οἱ Βενετοὶ δὲν ἐτέλεσαν τὴν δοξολογίαν ἐν μέσῳ τῶν εἰρηπια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἀλλ' ἐν τῇ ΑΦΙΕ- ΡΩΣΑΝ μίαν Ἐκκλησίαν εἰς τὸν ἁγίον Διονύσιον, EN HI συνελθόντες ἐτέλεσαν τὴν ἐαυτῶν δοξολογίαν. Ἀφροῦ λοιπὸν ὑπάρχει ἱστορικὴ τοιαύτη πληροφορία, πῶς ἠθέ- λατε κ. Ζησιού νὰ περιφρονήσῃ ταύτης καὶ νὰ γράψῃ ἰδανικὰς ἰδιὰς μου εἰσαπολογίας;

Ἄλλως διὰ τῆς ἐρωτήσεως, ἡ κ. Ζησιού μοι ἀπευ- θύνει, δῆλον ὅτι διατὶ νὰ μὴ γράψω πρᾶγμα περὶ οὗ «οὐ- δεμίαν» ἱστορικὴν πληροφορίαν εἶχον, εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ μὲ ἐξαναγκάζει νὰ πλάττω αὐθιγὰς καὶ ψευδολογίας, ὅπερ ἰκανῶς νομίζω ἀποπνίγει. Βεβαίως τίποτε δὲν ἐμπόδιζε τοὺς κατακτητὰς νὰ τελέσωσιν τὴν δοξολογίαν ἐν μέσῳ τῶν εἰρηπια πλὴν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας μαρτυρίας, δὲν ἐτέλεσαν ταύτην ἐν μέσῳ τῶν εἰρηπια, ἀλλ' ἐν μιᾷ τῶν καλλητέρων κατὰ τὸ χρονικὸν ἐκκλησιῶν. Τί πταίωμεν ἡμεῖς ἐπὶ τούτῳ;

Καὶ σήμερον, γράφει ὁ κ. Ζησιού, «ἐν, ἐν μέσῳ τῶν εἰρηπια τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν Ἀθῆναις τελοῦνται ἱερούργια. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἐν τῇ εἰρηπῇ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου οὐδέποτε, μόνον δὲ ἐν ταῖς εἰρηπῇ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ 2 Φεβρουαρίου τε- λεῖται ἀπλῶς «ἱεροτελεστία», ΟΥΔΕΠΟΤΕ δὲ, καὶ «ἱερούργια».

[Ἦσταὶ συνέχεια]

Γ. ΛΑΜΙΑΚΗΣ.

πῆς ἐξαστατικῆς τῆς υποθέσεως τῶν παρατήρων, ἀλλὰ μὴ τίθει τὴν ἐπι- φέρειαν τῆς προτάσεως ταύτης ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης. Ἡ Βουλὴ ἐνέ- κρινε τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Κολοβάρου, δι' ἧς ἐκτείνεται ἡ ἐξέ- τασις περὶ τῆς υποθέσεως μέχρι τῆς 4/16 Μαΐου 1877.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24 Ὀκτωβρίου (5 Νοεμβρίου). - Ἡ ὑγεία τοῦ αὐτο- κράτορος Οὐδέλφου χωρεῖ βελτιουμένη, ἀλλὰ μετὰ πολλὰ προσοχὴν εἰσὶν ἀναγκαῖαι. Ὁ Τσάρος ἀρκεῖται εἰς Βερολίνον τῇ 4/16 Νοεμβρίου.

ΒΥΡΕΣΤΑΛΛΙ, 24 Ὀκτωβρίου (5 Νοεμβρίου). - Ἡ «Ἀριστερὰ» γρά- φει, ὅτι ἡ Ρωσσία θέλει ἐπηρεῖσιν τὴν ἐπιφυλακτικὴν στάσιν αὐτῆς, ἀπεί- ναντι τῆς Βουλγαρίας. Ἡ αὐτὴ ἐφημερίδα ἐπιβεβαιώνει, ὅτι τῆς εἰρήνης ἡ διατήρησις δὲν σφίγγεται ἐπὶ τῇ τριπλῇ Συμμαχίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βε- βαιοτήτῃ, ὅτι ἡ Ρωσσία κηρυχθήσεται κατὰ τῆς Δυνάμεως, ἥτις πρώτη ἤθελε διανοσθῆναι νὰ διαταράξῃ αὐτήν.

ΒΙΕΝΝΗ, 24 Ὀκτωβρίου (5 Νοεμβρίου). - Ἐν συνεδρίῳ τῶν νομο- θετικῶν Ἐπιτροπῶν, ἡ κ. Καλὸν, ἀπαντῶν τῷ κ. Μάρτιν Ἀνδρέου, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα θὰ τῆς λύσεως ἀγα- θὴ, ἀλλὰ ἡ εἰρήνη τῆς τριπλῆς Δυνάμεως ἀντὶ τῆς Σουλτάνου, ἐπικυ- ραζομένη τῆς Βουλγαρίας. Εἴπε δ' ἐπὶ ταύτῃ, ὅτι ἡ Ἀυστρία ἐκτελεῖ νὰ ἐπηρεῖσιν φιλίαν πρὸς τὴν Ρωσσίαν σέβας, προστιθεὶς ὅτι, ὅτι ἡ τριπλὴ Συμμαχία εἶναι εὐνοϊκὰ πρὸς τὴν εἰρήνην ἀποτελέσματα. Ὁ κ. Μάρτιν ἀπάντησεν τὴν δόξαν αὐτήν, ἐν ὁνόματι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Ὀκτωβρίου (5 Νοεμβρίου). - Δάνειον ἑλληνικὸν τῶν 60 ἐκατομμυρίων 421. - Τὸν 5/10 362. - Γαλλικὰ πάντα (ζῆνυ τοκομε- ρίδιον) 107,65. - Ἡ νοσηρὰ ἀντιπολιτεὺς 386.

Κατὰ τὸ πρακτορεῖον Havas τὸ καίμενον τῆς ἀπαντήσεως τῆς βουλγαρικῆς Ἐθνικοσυλλέξεως εἰς τὸν Ἡγεμονικὸν λόγον ἔχει κατὰ λέξιν, ὡς ἔπεται:

«Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, συνελθόντες εἰς τακτικὴν σύνοδον, μετὰ τόσας δεινὰς δοκιμασίας, ἀς ὑπέστη ἡ πατρίς, εἰσὶν εὐτυχεῖς, ὅτι δύνανται νὰ κατα- θέσωσιν εἰς τοὺς πόδας τῆς Ὑμετέρας βασιλικῆς Ὑψη- λότητος τὰ αἰσθήματα τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς θερμῆς ἀγάπης, ἣν ὁ λαὸς αἰσθάνεται πρὸς τὸν κυ- ριάρχον αὐτοῦ. Δὲν εὐρίσκομεν λέξεις, ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν Ὑμετέραν βασιλικὴν Ὑψηλότητα, ὅπως εὐχαριστήσωμεν Ὑμᾶς ἐπὶ τῇ μεγα- λοφροσύνῃ καὶ τῇ αὐταπαρνήσει, ἀς ἐπεδείξασθε, ἀπο- δεξάμενοι τὸν ἡγεμονικὸν θρόνον τῆς Βουλγαρίας καὶ ἐλ- θόντες εἰς τὴν νέαν πατρίδα Ὑμῶν, ὅπως ἀναλάβετε τοὺς ὅκτους τῆς κυβερνήσεως καὶ σώσετε τοιοῦτόν τρόπον τὴν χώραν ἀπὸ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ἦν ἐκτεθειμένη. Ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ὑμῶν, Ὑψηλότητες, εἰς τὸν θρόνον ἡ ἡσυχία, ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τάξις ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀποκατεστάθησαν. Πάντες οἱ βούλγαροι πολῖται παρε- δόθησαν εἰς τὰς εἰρηνικὰς αὐτῶν ἐργασίας καὶ ἕκαστος μετὰ χρόνον τοσοῦτον τεταραγμένον καὶ πλήρη κινδύ- νων, ἀνυρὸν τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν, ἔχει πεποι- θῆσαι εἰς μέλλον μέγα καὶ εὐτυχές. Μετὰ ζωηρὰς εὐχα- ριστήσεως ἡκούσαμεν τοὺς λόγους τῆς Ὑμετέρας βασι- λικῆς Ὑψηλότητος περὶ τῶν συμπαθειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων πρὸς τὴν Βουλ- γαρίαν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὑπὸ τὴν σώ- φρον καὶ ὑψηλὴν Ὑμῶν χειραγωγίαν, θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως αὐξήσῃ τὰς συμπαθείας ταύ- τας, διατηρήσῃ δὲ ἀγαθὰς καὶ φιλικὰς σχέσεις πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις τοῦ βουλ- γαρικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ γενναίου βουλγαρικοῦ στρατοῦ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας βασιλικῆς Ὑψηλότητος θέλου- σιν αὐξάνεσθαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὥστε ἐγγύον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ βουλγαρικοῦ Στέμματος, ὅπερ φέρετε μετὰ λαμπρῆς καὶ ἀξιοπροσέχεις. Δὲν ὑπάρχει θυσία πρὸς ἣν τινος ὁ λαὸς δύνανται νὰ σταματήσῃ, προκειμένου νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἄξιον αὐτοῦ ἀρχηγὸν ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς προσπά- θειαίς, ἀς καταβάλλει ὑπὲρ τῆς εὐμερείας, τοῦ μεγα- λείου καὶ τῆς δόξης τῆς προσφιλοῦς πατρίδος Βουλ- γαρίας καὶ πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων αὐτῆς. Ἀναγνωρίζοντες δὲ πόσον εἶναι ἀναγκαῖον καὶ σπουδαῖον νὰ βελτιωθῶσιν αἱ ἐσωτερικαὶ ὑποθέσεις τῆς χώρας θέλομεν μελετήσῃ μετὰ φροντίδος καὶ προσοχῆς πάντα τὰ νομοσχέδια καὶ τὰς προτάσεις, ἀς ἡ ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις σκεπτεῖ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ἐθνικοσυλλέξιν καὶ θέλομεν πράξει πᾶν ὅ,τι ἂν ὑπο- δείξῃ ἡμῖν τὸ καθήκον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρί-δος. Ζήτω ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος!»

Κατὰ διαταγὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας Στα- μπουλῶφ, πάντες οἱ ἀποφασιστὰς ἀναρροῦν καὶ ἀποστελλάντες αὐτὰς τῇ ἡγεμονίᾳ Φερδινάνδῳ, ὅπως παραπονεμένοι κατὰ τὸν διαπραγματευτὴν ὡματῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, συνελήφθησαν καὶ ἐφυλα- κίσθησαν.

Βεβαιῶνται, ὅτι ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος θὰ λάβῃ συνέντευξιν κατὰ τὸν προσεχὲς μῆνα Νοέμβριον μετὰ τῶν Βασιλέων τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Σερβίας.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Μιλάνου ἐψήφισεν ὁμοφώνως ψήφισμα, προσαχλόν τὴν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν αὐτοῦ νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ὅπως αὐτὴ ἐπιδείξῃ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν διὰ τῆς τῆς Συμπλοῦν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἰταλίας ἐπεθεώρησε 1500 ἑθελόντας, προωριμένους διὰ τὴν κατὰ τῆς Ἀδυσσηνίας ἐκστρατείαν, οἵτινες συνήλθον ἐν Ρώμῃ καὶ περιμένουσι διατα- γὴν νὰ ἀναχωρήσωσιν. Οἱ ἑθελόνται ἀνευρηθήσονται ἐνθουσιω- δῶς, σχεδὸν δὲ πάντες εἰσὶ Ρωμαῖοι ἢ κατὰγονται ἐκ τῆς κεν- τρικῆς Ἰταλίας.

Πλείστοι ὑπὸ Σέρβοι, διαμένοντες ἀπὸ χρόνου πολλοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐξήλθον ἀπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

Βεβαιῶνται, ὅτι ὁ Σταμπουλῶφ θὰ μεταβῇ προσεχῶς εἰς Βου- κουρέστιν, ἔχων εἰδικὴν ἀποστολὴν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου παρὰ τῷ βασιλεῖ Κάρλῳ. Γίνεται ὡσαύτως λόγος ἐν Βουκου- ρεστίῳ περὶ διαβημάτων, ἅτινα ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐποίη- σεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτῷ νὰ μεταβῇ αὐτὸς καὶ ὑποβάλῃ τῷ Σουλτάνῳ τὰ σεβασμάτα του.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς Ρωσσίας δὲν ἀπεφάνισεν ἀκόμη τίνα τῶν πολυαριθμῶν ὑποψηρίων θὰ ἀναδείξῃ διάδοχον τοῦ Κατάρ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Μόσχας». Φαίνεται ἐν τούτοις λίαν πιθανόν, ὅτι θέλει ἐκλεῖσιν τὸν γραμ- ματεῖα τοῦ Κατάρ Πετρόβσκη, τὸν διευθύνοντα προσωρινῶς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Μόσχας» ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐξάρχου δημοσολόγου.

Αἱ Ἀρχαὶ τῶν παραμεθορίων τῇ Ρωσσίᾳ γερμανικῶν ἐπαρ- χιῶν διετάχθησαν νὰ ὑποβάλωσιν ἐκθέσιν περὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἐκεῖ σίτου καὶ τῶν ἄλλων δημητριακῶν, προσετι δε καὶ περὶ τῶν οἰκιδῶν, τῶν δυνάμεων νὰ μετασχηματισθῶσιν εἰς στρατιῶνα.

Μελετᾶται, κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ἐν Πετρούπολει, σχέ- διον μεγάλου δανείου, ἔχοντος ἐγγυήσεις τοὺς ἐτήσιους φόρους, οὓς τελοῦσιν οἱ καλλιεργηταὶ τῶν κτημάτων τοῦ Στέμματος. Οἱ φόροι οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 49,000,000 ρουβλίων, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἀντιπροσωπεύει κεφάλαιον 980,000,000 ρουβλίων ἐπὶ τόκῳ 5 ἐπὶ τοῖς 100. Ὁ τόκος τοῦ δανείου ἔσται 4 τοῖς 100 καὶ ἐν τοῖς 100 τῷ χρεωλίστῳ. Ὁ οἰκονομικὸς οὗτος συνδυασμὸς θὰ ἔχῃ τὸ πλεονέκτημα νὰ ἀνακουρίσῃ σημαντικῶς τὸν προῦ- πολογισμὸν τοῦ Κράτους καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν μετατροπὴν τῶν ἄλλων χρεωγράφων τοῦ παλίου χρέους, τῶν ἀποδιδόντων τόκον μετὰ τὸ 4 τοῖς 100.

Αἱ ἐπικρατοῦσαι διαφοραὶ τῶν Ριζοσπαστικῶν πρὸς τοὺς Φι- λελευθέρους, ἐν Σερβίᾳ, διηυθετήθησαν. Τὸ ὑπουργικὸν Συμβού- λιον ἀπεφάνισεν, ὅπως ἡ Σκουπτίνα συνέλθῃ κατὰ μῆνα Νοέμ- βριον. Ὁ διορισμὸς τῶν Βουλευτῶν τοῦ Στέμματος, γενήσεται κατὰ τὴν παρῶσαν ἐβδομάδα. Ἡ Ἐπιτροπεία, ἥτις ἐπαραστήθη τὸ ἔργον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ πολιτεύματος, συνεργῶντος περὶ τοῦ προγράμματος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Θέλει συνέργεσθαι ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς τῆς ἐβδομάδος, ὅπως δυνήσῃ νὰ ὑποβάλῃ τὸ σχέδιόν της εἰς τὴν μεγάλην Σκουπτίαν, συγκαληθασμένην κατὰ μῆνα Ἰανουάριον.

Ἡ ἐν Σόφίᾳ ἐκδιδόμενη ἐφημερίδα «Ἐλευθερία», ὄργανον τοῦ Στοιγάνωφ, ἀπαιτεῖ τὴν εἰς δικὴν εἰσαγωγὴν τῶν Καραβέλωφ, Ζάνωφ καὶ Νικηφόρωφ, ἐπ' ἐγκληματι ἐσχάτης προδοσίας. Κατηγορεῖ αὐτῶν ἡ ἐφημερίδα αὐτή, πρῶτον, ὅτι ἐπανεληλυ- μένος προσέβηκεν διὰ φυλάκιον καὶ ἐφημερίδων τὸν ἡγεμόνα Φερδινάνδον· δεύτερον, ὅτι διέσπειραν φήμες ψευδεῖς περὶ ἐπι- κειμένης ἐπιδρομῆς τῶν Σέρβων, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν εἰς Σό- φιαν μεταστάθμισιν τοῦ συντάγματος Σερβικῶν, οὗτοι οἱ διοικηταὶ ἦσαν ἀφωσιωμένοι αὐτοῖς· τρίτον, ὅτι καθ' ὃν καιρὸν ἦσαν Ὑπουργοί, προσέδωκαν τὴν Πατρίδα, ζητοῦντες νὰ συνεν- νοηθῶσι μετὰ τῆς Ρωσσίας.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βάρνης, ὅτι κατόπιν εἰδήσεως διαβιβα- σθείσης ἐκ Σόφιας, ἥτις ἀνῆγγελεν, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρ- νησις προέτεινε τῇ Διευθύνσει τοῦ ὁθωμανικοῦ χρέους τὴν περιο- ρισμὸν τῶν φορολογικῶν χορηγημάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμι- λίας, ἡ Πύλη ἐτηλεγράφησεν εἰς Σόφριαν, ὅτι ἡ Διεύθυνσις τοῦ χρέους οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ καταστήσῃ ἐν τῇ ζητήματι τοῦτο ὑπόχρεωσιν τὴν Πύλην, ὅτι δὲ τὰ φορολογικὰ χορηγήματα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμιλίας δὲν ἠδύναντο νὰ μεταρρυθμισθῶσιν ἀνεῦ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Πύλης καὶ ὅτι πᾶς περιορισμὸς αὐτῶν προσβάλλει κατὰ φυσικὸν λόγον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Σουλτάνου. Ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀπήν- τησεν, ὅτι αἱ διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ὁθωμανικοῦ χρέους οὐδένα ἔχουσι χαρακτῆρα αὐθεντικῶν ἢ ὁριστικῶν, ἀλλ' ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐκρί- νεν ἀναγκαῖον νὰ γνωρίσῃ τὰς σκέψεις καὶ τὰς διαθέσεις τῆς Διευθύνσεως τοῦ χρέους πρὶν ἢ ὑποβάλῃ τῇ Πύλῃ τὸ σχέδιον τοῦ ὁριστικοῦ κανονισμοῦ.

Ἀγγέλλουσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῖς «Καιροῖς» τοῦ Λονδίνου, ὅτι πλείστα ὑπουργικὰ Συμβούλια ἐγένοντο κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ὅπως μελετήσῃ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ διπλωματικῇ πρακτικῇ τῆς Τουρκίας, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν στάσιν καὶ τὰς διαθέσεις τῶν μεγάλων Δυνά- μεων ἐν ταῖς ὑποθέσει τῆς Βουλγαρίας. Δὲν παρητήθησαν ἀκόμη οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς ἰδέας τῆς ὁποσότητος ἐγ- κυκλίου διακοινώσεως, ἐξαρρήσας τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ, τὸ παρὰ τῆς Ρωσσίας προταθῆναι. Οἱ Ρῶσοι διπλωμάται πᾶσαν καταβάλλουσι προσπάθειαν, ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγράφου, ἀλλ' εἶναι πρὸς τὸν ὅτι οἱ Τούρκοι ἐπιθυμοῦσι νὰ περιμένωσι τὴν ἀνέλιξιν τῶν γεγονότων.

Οἱ ἐν Πετρούπολει κρινόντες ὡς βέλαιον, ὅτι ὁ Τσάρος θὰ διέλθῃ ἐκ Βερολίνου καὶ θὰ διαμείνῃ ἐκεῖ. Φήμες διαδίδονται μάλ- λον, ὅτι θὰ μεταβῇ εἰς Βερολίνον καὶ ὁ Γάβρος.

Ἀπὸ τῆς 21 μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου διήλθον τὴν διώρυγα τοῦ Σουέξ 76 πλοῖα, τελέσαντα διαπέρα 1,470,000 φράγκων.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ τῆς Ρωσσίας θαλαμηγὸς «Τσαρέβνα», πλεύσασα ἐκ Κοπεγχάγης εἰς Κρόνσταδ, κατέπλευσεν εἰς Στοκχόλμην βεβαιούσας δὲ, ὅτι ὁ κυβερνήτης τῆς θαλαμηγῆς εἶχεν ἐπιφορτισθῆναι νὰ παραδώσῃ τῷ Βασιλεῖ τῆς Σουηδίας αὐ- τογράφον ἐπιστολὴν τοῦ ρώσου Αὐτοκράτορος. Συμπεραίνου- σιν ἐκ τούτου, ὅτι ὁ Τσάρος διανοσέται νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Σουη- δίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ ἐν τῇ «Καθημερινῇ» γράφοντες, οὐδεμίαν δυστο- χῶς ἔχοντες ἐννοίαν πολιτικῶν, πολλῶ δὲ μάλλον οἰκο- νομικῶν καὶ λογιστικῶν ζητημάτων, ἐπιδεικνύουσιν ἐν ταῖς σκέψεσι, ταῖς κρίσεσι καὶ τοῖς λόγοις αὐτῶν τὴν ἀντιθέσιν τὴν ἀπλότητα, ἥτις προκαλεῖ ὀργὰς εὐθύμου διαχύσεως. Ἀποκλειστικῶς ἐπιδοθέντες εἰς μυθιστορικὰ ἀναγνώσματα, νομίζουσι τοὺς κόκκους ἀνδρόνων, προ- κειμένου περὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἡ λογιστικῶν καταστάσεων, δέχονται δὲ καὶ δημοσιεύουσι τὰ παρ' ἄλλων αὐτοῖς χορηγούμενα, οὐδεμίαν τῶν περιεχομέ- νων ἔχοντες γνώσιν καὶ ἰδέαν. Τούτου δὲ ἕνεκα, οἱ περὶ αὐτῶν κενοὶ λόγοι τῶν ἐν τῇ «Καθημερινῇ» συγ- γραφῶν, οὕτε ἀπαντήσεως εἶναι ἄξιοι, οὕτε σοβαρὰς προσοχῆς. Ὁ γράψας ὅμως παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς κατα- στάσεως τῶν δημοσίων εἰσπράξεων, ὅν εὐκόλως μαντεύο- μεν, διαφέρει ὁμολογουμένως πολὺ τῶν κ. Συντακτῶν τῆς «Καθημερινῆς». Ἐννοεῖ, ὅπως δῆποτε, τὰ οἰκονο- μικά ζητήματα, καὶ ἔχει πείραν τῶν λογιστικῶν κατα- στάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργ

είς τὸ ἐν λόγῳ ταμείον ὑποχρέωσιν, καθιστῶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ἀπολύτως ἀδύνατον τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ. Καὶ ὅμως τὸ γεγονός εἶναι ἀληθές· τὸν ἢ υπογραφεῖσα Σύμβασις εὐρίσκειται ἡδὴ ἐν Ἀθῆναις καὶ ὁ ὑποβληθεὶς ταχίστα εἰς τὴν Βουλὴν. *

Οἱ ἀναγνόντες χθές ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τὴν εἰδησιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀργεῖον καὶ τοὺς ὅρους τῆς συνομολογηθείσης Συμβάσεως φητεῖραν βεβαίως τὴν χάραν καὶ ἡγανόκησαν κατὰ τῆς κυβερνητικῆς παρώσεως. Ἀρμελεῖται ἐντελῶς τῆς Ἀρχῆς ἡ σπουδαιότης ἐκ πάσης ἀπόψεως σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἀντὶ δὲ ταύτης, τὸ Δημόσιον ὑποβάλλεται εἰς δαπάνην σχεδὸν τεσσάρων ἐκατομμυρίων, ὅπως κατασκευασθῇ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀσήμενος, σχεδὸν ἄχρηστος, γραμμῇ, ἥτις οὐτε μετὰ τὴν πάροδον αἰῶνος θὰ δυνηθῇ νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως. Ἀφ' οὗ δὲν δύναται νὰ συντηρηθῇ ἡ ἀπὸ Πύργου εἰς Κατὰκώλον σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, ἥτις τόσην ἐνεργείαν ἐξαγωγῆν προΐοντων, πῶς θὰ συντηρηθῇ ἡ γραμμὴ τοῦ Ἀργεῖου, κ. Πρωθυπουργῇ; Δύναται νὰ παραβληθῇ, ὅπως δῆποτε, ἡ ἐπαρχία τῆς ἐρήμου Τριχωνίας πρὸς τὴν πλουσίαν καὶ πολυάνθρωπον Ἡλείαν καὶ ὁ Πύργος πρὸς τὸ Ἀργεῖον; Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἡ γραμμὴ τοῦ Κατὰκώλου κατασκευασθῇ ὑπὸ ἰδιωτικῆς ἐταιρείας καὶ διὰ κεφαλῶν ἰδιωτικῶν ἡ γραμμὴ ὅμως τοῦ Ἀργεῖου, οὐκ ἐνδιαφέροντος καθαρῶς τοπικοῦ, πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ διὰ δημοσίων κεφαλῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προκαλεῖ μέγιστον σκάνδαλον, ὅπερ, ὡς ἐλπίζομεν, δὲν θέλουσιν εὐχαρίστως ἀνεχθῆναι οἱ κ. Βουλευταί. Ἐχούσι καὶ αὐτοὶ ἐπαρχίας, τοπικὰ συμφέροντα νὰ προστατεύωσι καὶ ἐθνικὰ δικαιώματα νὰ υπερασπίσωσι. Τὰ πλείστα κεφάλαια τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας κατηναλώθησαν ἐν Αἰτωλίᾳ, ὑπὲρ τὰ ἐπτα δὲ ἐκατομμύρια ἐδαπανήθησαν κατὰ τὴν προηγουμένην διοίκησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅπως κατασκευασθῶσι ἐν Μεσολογγίῳ καὶ τοῖς περιχώροις προκουμαίει περιτταί, ἐπιθαλάσσιοι περίπλοκοι καὶ ὁδοὶ πολυτελείας. Καὶ ὅμως εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας, ἰδίως δ' ἐν Πελοποννήσῳ, ἥτις καταβάλλει τὰ πλείστα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς καὶ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οὐδὲν κατασκευασθῇ ἔργον δημόσιον ἢ κατασκευάζεται νῦν, καὶ οἱ ἀνθρώποι πνίγονται κατὰ τὸν χειμῶνα, δι' ἑλλειψιν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, καὶ τὰ προϊόντα μένουσιν ἄχρηστα εἰς τὰς μεσογειοὺς ἐπαρχίας ἐπὶ μεγάλῃ ζημίᾳ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ δαπανήσῃ τέσσαρα ἐκατομμύρια δραχμῶν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἵνα κατασκευάσῃ σιδηροδρόμον πολυτελείας, ἐλαχίστην κατεγμένην πραγματικὴν χρησιμότητα, ἵσταιται θὰ πράξῃ ἐὰν ἐλεήσει ἐπὶ τέλους τὸ κενὸν καὶ κατὰ χρεὼν δημόσιον ταμεῖον, περιστελλὼν τὴν μανίαν τῶν ἀσωτίων, σκεφθῇ δὲ σοβαρότερον περὶ τῆς ἀδικουμένης σκληρῆς Πελοποννήσου, ἥτις ἂν ὄχι ἄλλο, δύναται, ἀποκτώσα ὁδοῦς, ν' αὐξήσει σημαντικῶς τὰς παραγωγικὰς πηγὰς καὶ τὰ δημόσια ἔσοδα. *

Ἡ σημερινὴ «Ἀκρόπολις» δημοσιεύει πολιτικὴν ἐπιτίμησιν τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ἐμβριθῆ καὶ λελογισμένην, ὡς πάντα τὰ πνευματικὰ ἔργα τοῦ ἐγκρίτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τούτου. Ἐν αὐτῇ φέρεται: σοβαρωτάτη κατηγορία κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ ἐξῆς, ὅτι «κατὰ τινὰς πληροφορίες, ἐν τῷ Κράτει οὗ ὁ πληρὸς διὰ τὰ πλοῖα ταῦτα (τὰ κατασκευαζόμενα) εἰς τὰ ναπηγεία Forges et Chantiers) 26,000,000 φράγκ. πραγματικὰ, οἱ ἀναλαβόντες τὸ δάνειον τῶν 135,000,000 συμφωνοῦσι μετὰ τῶν κατασκευαστῶν τῶν πλοίων νὰ στοιχήσωσι 16 μέχρι 17 ἐκατομμύρια. Ἐὰν αὖ πληροφορία τοῦ κ. Σωτηροπούλου ὅτιν ἀκριβεῖς, καὶ βεβαίως πρέπει, νὰ ὦσιν τοιαῦται, ὑπὸ τῷ σοβαρῷ πολιτικῷ ἐκπερσμένῳ καὶ διακρινόμενῳ ἐπὶ ἀκριβεῖς πάντοτε, μὴ ἀρεοβατούντος δὲ, τὸ Δημόσιον ὑποβάλλεται εἰς ζημίαν τοῦλάχιστον ἐννέα ἐκατομ. ἅτινα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀμοιβὴ πρὸς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου, ὑπὸ τῷ ὅλῳ φερέμεν ἄλλως πε ὅρους δι' αὐτοὺς. Ὁρῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τοιαύτη ἐπακράτησεν ἀνάκαθεν παρὰ πλείστοις γνώμη, κατ' ἀκολουθίαν πληροφοριῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δόθεισων. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἀγνοοῦμεν τίνα ὀφείλομεν νὰ ταλανίσωμεν μᾶλλον, τοὺς πράττοντας ἢ τοὺς ἀνεχόμενους τοιαῦτα ἐγκλήματα ρυπαρά. *

Ἡ συνάδελφος «Καθημερινή» ἀναγράφει, ὅτι ἐπαύσαμεν καταχωρίζοντες τὴν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος σημειώσιν, ἣν εἰς τρία ἢ τέσσαρα φύλλα καταχωρίσαμεν, ἀρῶν ἐδημοσίευσεν ἄρθρον, δι' οὗ ἡλεγχεν ἡμᾶς ἐπὶ τούτῳ. Ἀπέναντι τῶν κερυνῶν τοῦ ἄρθρου τούτου διελύθησαν τὰ στοιχεῖα, δι' ὧν συνετέθη ἡ σημείωσις ἐκείνη, καὶ μετεβλήθησαν εἰς κόνιν καὶ εἰς τέφρον. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ζηλεύομεν τὴν εὐδειμονίαν τῆς Συνάδελφου. Ὅπως εὐτυχῆς θὰ ἦμεθα, ἐὰν καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τοιαύτης ὁδηγούμεθα κρίσεως. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα χαρίσματα οὐ παντὶ δίδεται θνητῷ οὐδ' εἰς καθημερινὰ σπανίως ἐν τῷ ὀρίζοντι ἀναφάνονται, ὡς κομῆται.

Ἐκφράζομεν τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὰς συνάδελφους «Ἐβδομάδα» (Ἀθηνῶν) «Θεσμούς» (Λεβιδείας) καὶ «Συλλόγους» (Βουκουρεστίου), ἐπὶ ταῖς εὐμένεισι κρίσεσιν, ἃς ἐξήνεγκον περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος». Κατὰ τὴν ἐπικειμένην δημοτικὴν ἐκλογὴν. Αἱ ἐκφράσεις αὗται αἱ εὐμενεῖς τῶν ἡμετέρων Συνάδελφων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐπέκεινα τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων ἑλληνικοῦ Τύπου εἰσὶν ἐρόδια πολιτικὰ εἰς ἡμᾶς, ὧν τὴν ἔννοιαν δὲν ὑπερῶμεν.

Ἡ «Καθημερινή» ἀστοχεῖ ἐν τῇ τακτικῇ αὐτῆς.

Ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι ἐν τοῖς προσελθούσι «περὶ τοὺς ἑκατόν», κατὰ μίμησιν ἴσως γραφέντος τοῦ «οἱ περὶ τὴν Κυβέρνησιν», οἱ ἡμίσεις δὲν ἦσαν ὑπάλληλοι δημόσιοι, τί φέρεται εἰς ἀναίρεσιν τῶν λόγων ἡμῶν; Τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸν μόνον Πολιτῶν, ἀληθῶς ἐντίμων καὶ διακρινόμενων, παραδίδει δὲ εἰς τὴν γενναίαν φράσιν, «καὶ δὲν ἐνθυμούμεθα, νῦν, τίνες ἄλλοι», τὰ ὀνόματα τῶν ὑπολοίπων. Ἐὰν οἱ ἐπτα ὦσι τὸ ὅλον ἐκ τῶν «περὶ τοὺς ἑκατόν» προσελθόντων τῷ κ. Φ. Νέγγρη, καὶ ἐὰν λαϊκὴ ἐκδήλωσις καλεῖται ἡ ἐκφρασις ἐπὶ τὸν πεπραγμένον ἢ πεντακισχιλίων βιομηχανῶν καὶ κατασκευαστῶν Ἀθηναίων, ὅσοι ἂν ὦσιν οὗτοι ἔξοχοι, ἀρίστοι τῷ καὶ τῆς κοινῆς νοημοσύνης μετέχοντες νὰ ἀποκριθῇ. Ἡ «Καθημερινή», μόλις χθές, ἐγνώρισε τοὺς ἐντίμους Πολίτας, οἵτινες μνημονεύονται ἐν αὐτῇ ὁ συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος» γινώσκει αὐτοὺς ἐκ νεκρωτάτης ἡλικίας· διότι μυριάκις συνέπραξεν αὐτοῖς. Κατὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου δὲ τοῦ λήξαντος ἔτους πρὸς αὐτὸν ἀπευθύνθη ὁ κ. Χρήστος Συκομανδρόπουλος, ὅπως συντάξῃ τὸ πρὸς τὸν Διάδοχον προσφώνημα τῶν Παντοπωλῶν καὶ Οἰνοπωλῶν, ἐκφράσας ἐν ὀνόματι πάντων τὴν χάριν των ἐπὶ τούτῳ. Πληνταῖ ἡ «Καθημερινή», ἐὰν νομίζῃ, ὅτι σχέσεις, αἵτινες συνεδέθησαν διὰ μακρῶν καὶ ἀφιλοκερδῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ ὧν οὐδέποτε ἐγένετο ἐκμετάλλευσις, εἶναι δυνατόν νὰ διακορηθῶσι, δι' εἰσηγήσεων δεδουλευμένων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ παρατηροῦμεν δύο τινα πρὸς τὴν «Καθημερινήν»· πρῶτον, ὅτι οἱ ἡμίσεις ἢ πολλότατοι τῶν ὑπογραφῶν τὴν πρὸς τὸν κ. Φ. Νέγγρη ἐπιστολήν, εἰσὶ ὁμιλοῦσες ὑπάλληλοι· δεύτερον, ὅτι ἀντὶ νὰ προσφύγῃ εἰς ἐπιχειρήματα, ἡ παιδικὴ ἢ γραῶν, ὅφρην ἡ «Καθημερινή» ν' ἀναίρεσιν τὰς δεινὰς ὕβρεις, ἃς ὁ ὑποψήφιος τῆς Λαϊκῆς ἐκδήλωσε ἐξοφῇ κατὰ τῶν Ἐκλογέων Ἀθηναίων, χαρακτηρίσας αὐτοὺς, ὡς πωλοῦντας τὴν συνείδησιν των ἐπὶ ἀμοιβῇ ἀπολαύων καὶ διορισμῶν εἰς θέσεις. Τὴν δεινὴν ὕβριν αὐτὴν ἐξοφῇ ὁ Φ. Νέγγρης κατὰ τοῦ προσώπου τῶν Συνδημοτῶν αὐτοῦ, ζητῶν τὰς ψήφους αὐτῶν, αὐτὴν δ' ὅφρην νὰ διασκεδάσῃ ἡ συνήγορος αὐτοῦ. Ἀναγράφουσα τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸν μόνον ὑποψηφίον καὶ ἐγκρίτον Συμπολιτῶν μας μᾶλλον προσδόκησεν, ὅτι κατ' ὀφρὴν ὑπὸ τὴν καλὴν ὄψιν αὐτῶν νὰ καλύψῃ ἢ ν' ἀποκρύψῃ τὴν ποιότητα τῶν ἄλλων καὶ μάλιστα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἡ «Νέα Ἐφημερίς», ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς σήμερον, ἔγραψε ταῦτα:

«Καὶ εἰς τοῦ κ. Τιμ. Φιλήμονος διάφοροι πολλῖται, δημοσιογράφοι, ἔμποροι, ἐπιστήμονες καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τὰ «ἔξω» μεταδόντες τῷ ἀγγέλειαν, ὅτι ἐπέδωκαν ἡδὴ τὴν «κατὰ νόμον ἀναφοράν» περὶ ὑποψηφιότητος τοῦ ἐν τῷ δημοτικῷ ἄθῳ, καταβάλλοντες τὸ τίμημα τῆς κάλπης, ἐμίσθωσαν δὲ τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ ἀνέναντι τῆς Βουλῆς ἔξω-«δοχοῦ» «Σταδίου», κατὰ τὰ καθιερωθέντα ἀπὸ τινος, ὡς «ἐκλογικὸν» ἐντευκτήριον ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος αὐτοῦ. Ἡ πληροφορία αὕτη, γενομένη ἐνεκα προσηοῦς εὐμενοῦς διαθέσεως τῆς φίλης Συνάδελφου, εἶναι ἀνακριβὴς. Συμπράττοντες τῇ Συντάκτῃ τοῦ «Αἰῶνος» ἐν κοινῇ ἀγῶνι φίλοι Πολῖται ὑπεράγαθον τὴν ἀναφοράν ἐπὶ ἀνακρηρῆς αὐτοῦ, εἰς δὲ τοῦ τούτου, ἔγκριτος, κατέβαλε τὸ τίμημα τῆς κάλπης, καὶ εἰς μόνος μετέδωκεν τῷ κ. Φιλήμονι, ὅπως ἀναγγεῖλῃ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς. Ἐκρίνομεν δέον νὰ σημειώσωμεν τὸ ἀνακριβὲς τῆς πληροφορίας τῆς Συνάδελφου, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ φερόμεθα διὰ κενῶν καὶ φαντασιωδῶν λόγων, ἣν διαδίδονται ἀνυπόστατα πράγματα περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος», ὡς ἀνεκδιωχθέντων δι' ἄλλας ὑποψηφιότητας, χαρακτηρηθεῖσας μάλιστα καὶ ὡς λαϊκῆς. Ἐὰν τι τοιοῦτον γίνῃ, θέλομεν τὸ ἀνακοινῶσι. Ἐν εἶναι βέβαιον, τοῦτο, ὅτι οἱ Πολῖται, οἱ φρονούντες, ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις ἄγει εἰς τὸν ὅλεον διὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, καὶ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν δημοσίων καὶ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, ὁμοφώνως ἀπεράσισαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος» εἰς τὸ δημοτικὸν ἀξίωμα, ὅπως παρασχῇ καὶ ἐντεῦθεν δειγμάτων ἀποδοτικότητος κατ' αὐτῆς. Τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν τῷ ὑποψήφῳ τούτῳ, δι' οὗ συνήθως αἱ τοιαῦται ἀνακοινώσεις ἐκτελούνται τρόπου. Ἀληθὲς ἐπίσης, ὅτι ἐν τῷ μεγάλῳ ἀριθμῷ τῶν Πολιτῶν, ὅσοι φρονοῦσι τὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἀριθμοῦνται ἀνὰ ἑκατοντάδας, οὐχὶ δὲ μόνον «περὶ τοὺς ἑκατόν», οἱ ἐπιστήμονες, οἱ δικηγόροι, οἱ ἱατροί, οἱ ἔμποροι, οἱ κτηματῆραι καὶ πάντες οἱ ἐλεύθεροι ἐπαγγέλματα μετερχόμενοι. Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον ἀληθὲς καὶ πραγματικόν.

Μετὰ λύπης πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὸ σύστημα, ὅπως προτιμᾷ εἰς τὴν ἐργασίαν, ἐν τοῖς δημοσίοις ἔργοις, ἄλλοδαπούς καὶ κυρίως Ἰταλοὺς. Ἐν τῷ οἱ Ἕλληνες ἐργάζονται εἰς κατεργασίας, ἐν τῷ μισθοδοτοῦνται ἀντὶ 2 μέχρι 3 δραχμῶν καθ' ἑκάστην, προτιμῶνται οἱ Ἰταλοί, καίτοι τὸ ἡμερομισθίον αὐτῶν εἶναι δραχμῶν τεσσάρων καὶ ἡ ἐργασία των οὐχὶ τόσῳ συνεχῆς. Ἡ Κυβέρνησις, τοιαύτην μετερχομένη τακτικὴν, παραβλίνει τὸ πρῶτον καθήκον αὐτῆς. Ἡ Κυβέρνησις διαχειρίζεται χρήματα ἅτινα καταβάλλει ὁ Τόπος· ὁ Τόπος ἔχει τὸ δικαίωμα, ὅπως τὸ χρήμα αὐτοῦ μὴν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐντὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξέρχεται δὲ τοῦ Κοζήτους, καὶ στερεῖται οἱ ἐργάται τοῦ ἐπιούσιου ἄρτου. Ἀρῶν ἡ Κυβέρνησις ἐξαιρῶν τὸν ἑλληνικὸν Λαόν, διὰ φόρων ἀνηκούστων, στερεῖ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐργάτας τοῦ ἡμερησίου ἄρτου. Λυπηρὸν δὲ, ἐν τῇ σαφῇ τῆς σουβείας διώρυγος προετιμήθησαν οἱ Ἕλληνες ἐργάται, ὡς οἱ νοημονέστατοι καὶ ἐργατικώτατοι πάντων, ἐν τῇ Ἑλλάδι νὰ ἀρπάζωσι τὸν ἄρτον ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν Ἑλλήνων οἰκογενειάρχων ἐργατῶν οἱ ξένοι. Ἀπὸ ἡμερῶν, ἀνὰ ἑκατοντάδας, οἱ πτωχοὶ Ἕλληνες ἐργάται, περιφέρονται εἰς τὰς ἀγυῖας τῶν Ἀθηνῶν, ἀνευ ἐργασίας, ἐν τῷ βλέπουσιν ἄλλοδαπούς λαμβάνοντας τὴν τροφήν,

αὐτῶν. Ἐγκλημα τοιοῦτον δύναται νὰ διαπραχθῇ μόνον Κυβερνήσις, θέλουσα ἐκ παντὸς τρόπου ν' ἀποδείξῃ, ὅτι οὐδὲν ἔχει τὸ ἑλληνικὸν καὶ οὐδεμίαν συμπάθειαν πρὸς τὸν Τόπον. Εἰς τὸ θέμα τοῦτο θέλομεν ἐπανέλθῃ, διότι κρίνομεν αὐτὸ οὐσιωδέστατον καὶ καταστατικώτατον. Τὸ ἑλληνικὸν χρήμα πρέπει νὰ μὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, πρὸς κέντρα δὲ λακτιζῇ ἡ Ἐξουσία, ἥτις ἀπὸ τῶν τιμῶν, τῶν ἐγκρατῶν, τῶν νοημῶν καὶ πατωτῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν ἀφαιρεῖ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων αὐτῶν.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηνῶν, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τοῦ προχθὲς Σαββάτου, μετὰ πολλὰς συζητήσεις καὶ ἀναπτύξεις, σχετιζομένης πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Δήμου εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ὑπονόμων, περὶ ὧν προσερχόμενος ἑλθόμενος γράφει τὰ δέοντα, ἐπεφύρσε τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Χρήστου Βουρλάκου πρότασιν, ἔχουσαν, ὡς ἀκολουθεῖ:

«Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ψηφίζει πιστώσιν δραχμῶν 3000 ληφθησομένων ἐκ τοῦ ποσού, ὅπερ εἰσπράττει τὸ «Δημόσιον διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δήμου ἐκ τῶν ἀρέσων ἀφόρων, ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς συνδρομὴ διὰ τὰς ἀρχαῖς ἀμένας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐργασίας κατὰ τὰς συνεικίας Βάθειας πρὸς πρόληψιν πλῆθους ἐκ πλημμύρας ἀπειλοῦ-«μένης ζημίας τῶν Συμπολιτῶν του, λόγῳ τῆς ἐκτάκτου καὶ καταπειγουσῆς ἀνάγκης.»

Ἀπεβίωσαν, ἐν Ὁδῶσι, ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸς ἐνοικίαν τὸν ἐν Ρωσσίᾳ κτηματῆρα αὐτοῦ, ὁ ΕΥΓΕΝΙΟΣ Δ. ΡΙΖΟΣ, ἐν νεῇ ἡλικίᾳ. Γίος τοῦ μακαρίτου Δημητρίου Ρίζου, τοῦ διαπρέψαντος ἐν Αἰγύπτῳ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγγονὸς τοῦ Ἰακώβου Ρίζου τοῦ Νερούλου, ἐκοσμεῖτο ὑπὸ τῆς εὐφρίας, ἥτις διέκρινε τὸν πατρικόν του οἶκον, ὑπὸ φρονιμάτων ἀρίστων καὶ ἑλληνικωτάτων. Ἐκπαίδευθεῖς ἐν τῇ Γαλλίᾳ τῇ Μηχανικῇ καὶ εὐδοκίμησας ἐν τῇ σπουδαίᾳ αὐτοῦ, ὑπηρετήσας ἐπὶ χρόνους ἐν τοῖς Μεταλλουργείοις τοῦ Λαυρείου.

Ἀποπληκτος, ἀνεσέθη, χθές, ἐν τινι δωματίῳ, τῆς παρὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐκκλησίαν οἰκίας τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονόμου, ἐν τῇ κατ' οἰκίᾳ, ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΗΟΥΝΤΖΗΣ, ἐκ Καστορίας καταγόμενος. Εὐφυὲς καὶ νοήμων, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐργατικὸς ἀνὴρ, ὁ μακαρίτης Σαπουνητῆς ὑπῆρξε ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὁ ἐκδότης καὶ κύριος συντάκτης τῆς «Ἀληθείας», ἥτις καὶ αὕτη μετέσχε τῆς πολιτικῆς ἐργασίας τοῦ Τόπου καὶ ἐν τῷ κύλῳ αὐτῆς ἐπέδρασε τῆς διαμορφώσεως τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐκ τοῦ ἥθους αὐτοῦ, ἀπέριτος, ὀλιγαρκῆς περὶ τὸν βίον, μᾶλλον φιλοσοφῶν καὶ μονάζων, ὁ μακαρίτης Σαπουνητῆς, δύναται τις εἰπεῖν, ἀπετέλει τύπον ἰδίου, ἐκ τῶν ὁσημέραι ἐκλειπόντων ἡγάπα δὲ οἶκους τινὰς καὶ πρόσωπα, ἀμεταπτώτως καὶ ὡς ἀδελφός.

Μετὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ἐρευνῶν περὶ τῶν αἰτίων τῶν προκαλεσάντων τὴν κατὰ τὴν προχθὲς Παρασκευὴν γενομένην πλημμύραν ἐν τῇ συνοικίᾳ Βάθειας, ἀπερῶσιν, νῦν, ὅπως πολλοὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὅμοιον κακόν, νὰ ἀποφύγῃσι πρὸς τοὺς ὑπεράκτους καὶ ἄλλα ἐξ ἐστῶτα ἐπὶ τοῦ ὑπονόμου τῆς Βάθειας, οἱ ὧν νὰ καταρῶσι ταχυτέρα τὰ ὕδατα. Πρὸς τοὺς δὲ νὰ κατασκευασθῶσι προγράμματα πρὸς τὸν οἶκόν, τῶν ὀκηδομένων, εἰς ἔδαφος χαμηλότερον τοῦ ὑπονόμου καὶ νὰ ἀνορθώσῃ γὰνδανες καὶ τάφροι, ὅπως διοχετεύωνται τὰ εἰς τὸ παλαιὸν ρεῖμα εἰσρέοντα ὕδατα. Τῶν ἔργων τούτων ἤρξατο ἡ ἐκτέλεσις.

Τῇ πρώτῃ τῆς γῆς ἐν Πειραιεὶ παρὰ τὴν Ὑδρατὴν συνοικίαν ὁπισθεν τοῦ τελευτήσαντος, διαπραγμέντος τοῦ λήθητος τοῦ ἀτμοπλοῦ τοῦ κ. Μανίνα, ἐγένετο ἐκρήξις ροῆς, ἥτις ἀεστάτωσεν ὅλην τὴν συνοικίαν καὶ ἥτις ἀνατινάχσας εἰς τὴν ἀέρα τὴν στέγην τοῦ ἀτμοπλοῦ καὶ κατακρημνίσασα τὸ θεμελιώδη αὐτοῦ ἐτραυματίσας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον βαρέως καὶ τέσσαρας ἐργάτας, εὐρέθεντας κατὰ τὴν ὄραν τὰ καταστροφῆς ἐν τῷ καταστήματι. Ἡ ὅλη ζημία τοῦ καταστήματος, ὅπερ ἦν ἡραλισμένον εἰς τὴν ἐν Τεργέσει ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρείαν, ἀνέρχεται εἰς τοιαυτὴν σχεδὸν δραχμῶν.

Χθὲς ἐν Νεαπόλει ἐν τῷ καφενεῖῳ τοῦ «Λαοῦ» λογιζομένης τοῦ μηχανικοῦ δούκτι Ἀνδρέας Ζαχαρόπουλος, ἀγριωθεὶς, ἐπειδὴ δὲ διεθυνητῆς τοῦ καφενεῖου ἐπαίτησεν αὐτὸν δυστροποῦντι τὴν παρατήρησιν νὰ πληρώσῃ τὸ ὀρεξιζόμενον τέλος ἐκ παγινιδίου, ἐξερύλληκε καὶ ἐπέτεθη κατὰ τοῦ καφενεῶν, ὃν ἐτραυματίσας κατὰ τὴν γαστέρα. Παραβῆσας ἡ Ἀρχὴ συνέλαβε τὸν ἥρωα τούτον καὶ ὁδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸ Φρουραρχεῖον.

Χθὲς τῇ πρώτῃ ἐν Πειραιεὶ, ἐν τῇ γαλλικῇ ἀτμοπλοῖαν τῆς Ἐταιρίας τῶν Διαπορθημάτων ἐξεδέθησαν τοῦ λιμένος, προσέπεσαν ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ στόμιον ἡκυροβολημένου ρωσικοῦ πολεμικοῦ «Στερελάν», οὗ τινος ἔβρασε τὸν προφρατὸν ἱστόν.

Κατ' ἀκολουθίαν ἐνεργηθείσων ἀνακρίσεων ἐν τῷ Τελεωνίῳ Στυλίδος ἐνεκα κατακρημνίσαντος ἐξεδέθησαν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τοῦ τῆς ὑποτελώνου Στυλίδος Λασκάρεως Παπαδημητρίου καὶ τοῦ ἐν Λαμῇ ἐμπόρου Χαλαζάμπτου Μητροπούλου ἐπὶ ἀπιστίᾳ καὶ πλαστογραφίᾳ. Τούτων ὁ πρῶτος ἀρῶν ἦν εἶχε θέσιν ἐν Κύμῃ ἐδραπέτευσε γενομένης ἔρανος, ὁ δὲ δεύτερος συνελήθη ἐν Στυλίδι ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς. Αἱ ἀνακρίσεις ἐξακολουθοῦσι.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΝΕΩΤΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΡΑΚΟΠΟΙΟΝ HAVAS

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25 Ὀκτωβρίου (6 Νοεμβρίου). - Ὁ Αὐτοκράτωρ Οὐλῆμης ἀπέλθε νῦν, πρην, μὴδὲν αἰσθάνεισθαι ὀδύνην.

ΣΟΦΙΑ, 25 Ὀκτωβρίου (6 Νοεμβρίου). - Σήμερον, ἀφίκετο ἡ πρώτη κινεῖσα ἀτμοπλοῖα τοῦ σιδηροδρόμου, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ἐν μεγίστῃ ἐκδήλωσιν χαρᾶς. Παρατέθη δὲ αὐτῇ ἐν τῇ τετρακοσίῳ συνάττηται.

ΙΡΑΚΟΠΟΙΟΝ REUTER

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26 Ὀκτωβρίου (7 Νοεμβρίου). - Ἡ σερβικὴ Συνέτινα συνεκλήθη τὴν 15/27 προσέχου. - Ἡ «Σερβία» ἀγγέλει σήμερον, ὅτι οὐδεμία νῦν συμφωνία συνομολογηθῇ μετὰ τοῦ κ. Κορίτς καὶ τοῦ πρίγκιπος Βισμάρκ. Ἡ γενομένη ἀρχικὴ ἐν Φρίδερικσβουργῷ μετὰ Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας, δι' ἣς παρέρχεται κοινὴ αὐτῶν ἐγγύτης, ἐν ἣ περιέχεται αἱ γῆραι ἐκείνης αὐτῶν προσεβλάντο, ἀνεσέθη κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1887 ὡς μίαν πενταετίαν.

Διδακτὸρ τῆς Νομικῆς ζητεῖ θέσιν παρὰ τινι δι-
κηγόρῳ, ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γρα-
φεῖον τοῦ «Αἰῶνος».

Φρονητὴς τῆς Φιλολογίας ζητεῖ παραδόσεις.